

คู่มือการปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน
เทศบาลตำบลหนองปลาไหล อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

บทที่ ๑

บทนำ

การทุจริตในสังคมไทยระหว่างช่วงกว่าทศวรรษ ส่งผลเสียต่อประเทศเป็นอย่างมากและเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในทุกมิติ รูปแบบการทุจริตจากเดิมที่เป็นการทุจริตทางตรงไม่ซับซ้อน อาทิ การรับสินบน การจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งในปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนเป็นการทุจริตที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ตัวอย่างเช่น การทุจริตเชิงนโยบาย การทุจริตข้ามแดนข้ามชาติ ซึ่งเชื่อมโยงสู่อาชญากรรมอื่น ๆ มากมายและส่งผลกระทบทางลบในวงกว้าง

ประเทศไทยมีความพยายามแก้ไขปัญหาการทุจริต โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันสร้างเครื่องมือ กลไกและกำหนดเป้าหมายสำหรับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เริ่มตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน การดำเนินงานได้สร้างความตื่นตัวและเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามบทบาทของแต่ละหน่วยงาน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับฐานความคิดและสร้างความตระหนักรู้ให้ทุกภาคส่วนของสังคม

สำหรับประเทศไทยกำหนดทิศทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริตซึ่งมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมถึงการสร้างความตระหนักในการประพฤติปฏิบัติตนของคนในสังคมด้วยความซื่อสัตย์สุจริต คุณธรรมจริยธรรมในการเป็นตัวอย่างที่ดี สำหรับทิศทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มีดังนี้

- (๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐
- (๒) วาระการปฏิรูปที่ ๑ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของสภาปฏิรูปแห่งชาติ
- (๓) ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี
- (๔) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)
- (๕) โมเดลประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน (Thailand 4.0)
- (๖) ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวดที่ ๔ ข้อ ๑๐ กำหนดหน้าที่ของปวงชนชาวไทยว่า “...มีหน้าที่ไม่ร่วมมือหรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ” ถือได้ว่าเป็นครั้งแรกที่รัฐธรรมนูญ ได้กำหนดให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นหน้าที่ของประชาชนชาวไทยทุกคน นอกจากนี้ยังกำหนดชัดเจนในหน้าที่ของรัฐ หมวดที่ ๕ มาตรา ๖๓ ว่า “... รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุนและให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกัน เพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้านหรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” การบริหารราชการแผ่นดิน รัฐต้องเสริมสร้างให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวกมีประสิทธิภาพที่สำคัญ คือไม่เลือกปฏิบัติตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรมตามที่กฎหมายบัญญัติ อย่างน้อยต้องมีมาตรการป้องกันมิให้

ผู้ใดใช้อำนาจหรือกระทำการโดยมิชอบที่เป็นการแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่หรือกระบวนการแต่งตั้งหรือการพิจารณาความดีความชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และรัฐต้องจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว การที่รัฐธรรมนูญได้ให้ความสำคัญต่อการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพและการบริหารบุคคลที่มีคุณธรรมนั้น สืบเนื่องมาจากช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาได้เกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารบุคคล มีการโยกย้ายแต่งตั้งอย่างไม่เป็นธรรม บังคับหรือชี้แนะให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงานโดยไม่ยึดมั่นในหลักผลประโยชน์แห่งรัฐ รวมถึงการมุ่งเน้นการแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองรวมถึงพวกพ้องรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงได้มีความพยายามที่จะแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าต้องการสร้างประสิทธิภาพในระบบการบริหารงานราชการแผ่นดินและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาลและมีคุณธรรมจริยธรรมตามที่กำหนดเอาไว้

วาระการปฏิรูปที่ ๑ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของสภาพัฒนา
แห่งชาติ สภาพัฒนาแห่งชาติในฐานะองค์กรที่มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการปฏิรูปกลไกและปฏิบัติงานด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ได้มีข้อเสนอเพื่อปฏิรูปด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้เป็นระบบ มีประสิทธิภาพ ยั่งยืน เป็นรูปธรรม ปฏิบัติได้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและบริบทของสังคมไทย โดยเสนอให้มียุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหา ๓ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์การปลูกฝัง “คนไทยไม่โกง ” เพื่อปลูกฝังคนให้มีจิตสำนึก สร้างจิตสำนึกที่ตัวบุคคล รับผิดชอบชั่วดี อะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ มองว่าการทุจริตเป็นเรื่องน่ารังเกียจ เป็นการเอาเปรียบสังคมและสังคมไม่ยอมรับ

(๒) ยุทธศาสตร์การป้องกันด้วยการเสริมสร้างสังคมธรรมาภิบาล เพื่อเป็นระบบป้องกันการทุจริตเสมือนการสร้างระบบภูมิคุ้มกันด้านทุกภาคส่วนในสังคม และ

(๓) ยุทธศาสตร์การปราบปราม เพื่อปฏิรูประบบและกระบวนการจัดการต่อกรณีการทุจริตให้มีประสิทธิภาพ ให้สามารถเอาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้ ซึ่งจะทำให้เกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะกระทำการทุจริตขึ้นอีกในอนาคต

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สภาพัฒนาการปฏิรูปประเทศได้กำหนดให้กฎหมายว่าด้วยยุทธศาสตร์ชาติมีผลบังคับภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือภายในรัฐบาลนี้ และกำหนดให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานนำยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ แผนพัฒนาด้านต่าง ๆ มาเป็นแผนแม่บทหลักในการกำหนดแผนปฏิบัติการและแผนงบประมาณ ยุทธศาสตร์ชาติดังกล่าวเป็นยุทธศาสตร์ที่ยึดวัตถุประสงค์หลักแห่งชาติเป็นแม่บทหลัก ทิศทางการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การสร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาลในการบริหารราชการแผ่นดินของหน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานจะถูกกำหนดจากยุทธศาสตร์ชาติ

สภาพัฒนาการปฏิรูปแห่งชาติ วางกรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะ ๒๐ ปี โดยมีกรอบวิสัยทัศน์ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” คติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ

คน ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐ ในยุทธศาสตร์ที่ ๖ นี้ กำหนดกรอบแนวทางที่สำคัญ ๖ กรอบแนวทาง ได้แก่

- (๑) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ
- (๒) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๓) การปรับปรุงบทบาทภารกิจและโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๔) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ
- (๕) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ
- (๖) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรมและ

สอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ ข้อตกลงระหว่างประเทศตลอดจนพัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) กำหนดในยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการภาครัฐ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย ในยุทธศาสตร์นี้ ได้กำหนดกรอบแนวทางการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและคอร์รัปชัน มุ่งเน้นการส่งเสริมและพัฒนา ปณิธานนิยม วัฒนธรรม วิธีคิดและกระบวนทัศน์ให้คนมีความตระหนักรู้ มีความรู้เท่าทันและมีภูมิต้านทานต่อโอกาสและการชักจูงให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันและมีพฤติกรรมไม่ยอมรับการทุจริต ประพฤติมิชอบ รวมทั้งสนับสนุนทุกภาคส่วนในสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันปราบปรามการทุจริต และมุ่งเน้นให้เกิดการส่งเสริมธรรมาภิบาลในภาคเอกชน เพื่อเป็นการตัดวงจรการทุจริตระหว่างนักการเมือง ข้าราชการและนักธุรกิจออกจากกัน ทั้งนี้ การบริหารงานของส่วนราชการจะต้องมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้

โมเดลประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน (Thailand 4.0) เป็นโมเดลที่น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวคิดหลักในการบริหารประเทศ ถอดรหัสออกมาเป็น ๒ ยุทธศาสตร์สำคัญ คือ (๑) การสร้างความเข้มแข็งจากภายใน (Strength from Within) และ (๒) การเชื่อมโยงกับประชาคมโลกในยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งจากภายใน Thailand 4.0 เน้นการปรับเปลี่ยน ๔ ทิศทาง และเน้นการพัฒนาที่สมดุลใน ๔ มิติ คือการยกระดับศักยภาพและคุณค่าของมนุษย์ (HumanWisdom) ด้วยการพัฒนาค้นไทยให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์” ผ่านการปรับเปลี่ยนระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจ บ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์ ปณิธานจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรับผิดชอบ เน้นการสร้างค่านิยมที่ดี คือสังคมที่มีความหวัง (Hope) สังคมที่เปี่ยมสุข (Happiness) และสังคมที่มีความสมานฉันท์ (Harmony)

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบระยะที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ที่กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต” (Zero Tolerance & Clean Thailand) กำหนดยุทธศาสตร์หลักออกเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ที่สำคัญคือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการกระบวนกรปรับสภาพทางสังคมให้เกิดภาวะ

“ไม่ทนต่อการทุจริต” โดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการกล่อมเกลாதองศาสูง สร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต ปลุกฝังความพอเพียง มีวินัย ซื่อสัตย์ สุจริต มีจิตสาธารณะ จิตอาสา และความเสียสละเพื่อส่วนรวม ปลุกฝังความคิดแบบ Digital Thinking) ให้สามารถคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม และประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องมือต้านทุจริต มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กระทรวงอุตสาหกรรม (ปลอดการทุจริต ยึดมั่นในคุณธรรม เป็นที่ยอมรับของทุกภาคส่วน) มุ่งเน้นการป้องกันการทุจริตให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ กำหนดให้มีการบริหารงานที่ โปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล ซึ่งเป็น ๑ ใน ๔ ยุทธศาสตร์สำคัญในการปฏิรูปกระทรวงอุตสาหกรรม ประกอบด้วย ปลุกจิตสำนึก สร้างจิตสำนึก ปรับฐานความคิดด้านการต่อต้าน การทุจริตที่ตัวบุคคล สร้างพลังคุณธรรมขับเคลื่อนสังคม ป้องกัน สร้างระบบคุณธรรม และยกระดับความโปร่งใส ในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและเข้มแข็ง ปราบปราม ปรับปรุงกฎระเบียบที่เอื้อต่อการทุจริตและปิดช่องโหว่ กำหนดมาตรการลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างรวดเร็วและเป็นธรรม สร้างกลไกภาคประชาสังคมในการเฝ้าระวัง แจ้งเบาะแสและสร้างความเข้มแข็งของกลไกการตรวจสอบ จึงกล่าวได้ว่าระบบการคิดจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่สร้างปัญหาให้แก่สังคมคือ ระบบการคิดที่ไม่สามารถแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันให้ได้อย่างชัดเจน โดยมักจะนำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกัน นำประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก เห็นแก่ประโยชน์ของเครือญาติ และพวกพ้องสำคัญกว่าประโยชน์ของประเทศชาติ ระบบการคิดดังกล่าวจึงเป็นต้นเหตุสำคัญที่จะนำไปสู่การทุจริต

ดังนั้น เทศบาลตำบลหนองปลาไหลจึงมีการปรับสภาพทางสังคมของหน่วยงานในสังกัดให้เกิดภาวะที่เรียกว่า “ไม่ทนต่อการทุจริต” จึงต้องปลุกฝังความคิดแบบ Digital Thinking ให้สามารถคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม ประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องมือต้านทุจริต เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมที่ไม่ยอมรับและต่อต้านการทุจริตในทุกรูปแบบ

การมีผลประโยชน์ทับซ้อน ถือเป็นการทุจริตคอร์รัปชันประเภทหนึ่ง เพราะเป็นการแสวงหาประโยชน์ส่วนบุคคลโดยการละเมิดต่อกฎหมายหรือจริยธรรมด้วยการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ไปแทรกแซงการใช้ดุลยพินิจในกระบวนการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จนทำให้เกิดการละทิ้งคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่สาธารณะ ขาดความเป็นอิสระ ความเป็นกลางและความเป็นธรรม จนส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะของส่วนรวมหรือการจัดการประมุขทรัพยากรของรัฐเพื่อประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และพวกพ้อง ฯลฯ ทำให้ผลประโยชน์หลักขององค์กร หน่วยงาน สถาบันและสังคมต้องสูญเสียไปทั้งในรูปของผลประโยชน์ทางการเงิน คุณภาพการให้บริการ ความเป็นธรรมในสังคมจนนำไปสู่การถูกกล่าวหา ร้องเรียนเรื่องทุจริตหรือถูกลงโทษทางอาญา ผลประโยชน์ทับซ้อน หรือ ความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of interests : COI) เป็นประเด็นปัญหาทางการบริหารภาครัฐในปัจจุบันที่เป็นบ่อเกิดของปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในระดับที่รุนแรงขึ้น และยังสะท้อนปัญหาการขาดหลักธรรมาภิบาลและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐควรสร้างความตระหนักและหามาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้เพื่อนำมาสู่การปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมและค่านิยม การสร้างจิตสำนึกและเสริมสร้างจริยธรรมของเจ้าหน้าที่และพนักงานของรัฐในการทำงานเพื่อส่วนรวม ยึดถือหลักจริยธรรมและผลประโยชน์ส่วนรวมในการปฏิบัติราชการเป็นสำคัญ คู่มือนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติราชการและประพฤติตนของข้าราชการ

เพื่อขับเคลื่อนภารกิจของเทศบาลตำบลหนองปลาไหลให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
และเกิดประโยชน์สูงสุด จำนวน ๗ ข้อ ได้แก่

๑. ชื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
๒. ยึดมั่นและทำในสิ่งที่ถูกต้อง
๓. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
๔. มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
๕. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาคและความเป็นธรรม
๖. ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพลเมืองของประเทศ
๗. ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ในคู่มือฉบับนี้ “คู่มือการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน” หมายถึง คู่มือการป้องกันผลประโยชน์
ทับซ้อนของข้าราชการพลเรือนสามัญรวมถึงพนักงานราชการและลูกจ้างเทศบาลตำบลหนองปลาไหล
“ผลประโยชน์ทับซ้อน” หมายถึง ผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวมขัดกัน ทั้งนี้ ได้อธิบาย
ความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อนไว้ในบทที่ ๒ หน้า ต่อไป

บทที่ ๒

นิยามและแนวคิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

สำนักงาน ก.พ. ได้ให้นิยามคำว่า “ผลประโยชน์ทับซ้อน” คือ สถานการณ์หรือการกระทำของบุคคล (ไม่ว่าจะเป็นนักการเมือง ข้าราชการ พนักงานบริษัท ผู้บริหาร) มีผลประโยชน์ส่วนตนเข้ามาเกี่ยวข้องจนส่งผลกระทบต่อความตัดสินใจหรือการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น การกระทำดังกล่าวอาจเกิดขึ้นโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ทั้งเจตนาหรือไม่เจตนา หรือบางเรื่องเป็นการปฏิบัติสืบทอดกันมาจนไม่เห็นว่าจะเป็นสิ่งผิดแต่อย่างใด พฤติกรรมเหล่านี้เป็นการทำความผิดทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐที่ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ (ประโยชน์ของส่วนรวม) แต่กลับตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง “การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม” หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้องเป็นหลัก ซึ่งเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักคุณธรรม จริยธรรมและหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ซึ่งจะนำไปสู่การทุจริตต่อไป

หรือสำนักมาตรการป้องกันการทุจริต สำนักงาน ป.ป.ช. โดยศาสตราจารย์ ดร.กำชัย จงจักรพันธ์ ให้คำนิยามของ Conflict of interest หรือการขัดกันแห่งผลประโยชน์ว่าหมายถึง สถานการณ์ สถานการณ์ หรือข้อเท็จจริงที่บุคคลมีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องใช้อำนาจปฏิบัติหน้าที่หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามอำนาจหน้าที่เพื่อส่วนรวม เพื่อหน่วยงานหรือเพื่อองค์กร แต่ตนเองมีผลประโยชน์ส่วนตนเกี่ยวข้องอยู่ในเรื่องนั้น ๆ

ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests) มีการใช้คำภาษาไทยไว้หลายคำ

- การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม
- ผลประโยชน์ทับซ้อน
- ผลประโยชน์ขัดแย้ง

๑. การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม

สถานการณ์ที่ผู้มีอำนาจตัดสินใจอยู่ในสภาพสับสนระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม โดยมีแรงจูงใจในการตัดสินใจจากประโยชน์ส่วนตน ส่งผลให้เกิดการใช้อำนาจในการตัดสินใจของผู้นั้น ขาดอิสระ ไม่เป็นกลาง เบี่ยงเบนออกจากหลักการบริหารเพื่อประโยชน์สาธารณะ

๒. พฤติกรรมแบบใดที่เข้าข่ายผลประโยชน์ทับซ้อน

๒.๑ การรับผลประโยชน์ เช่น การรับของรางวัล/ความสะดวกสบาย/ความบันเทิงรูปแบบต่าง ๆ ส่งผลให้เอื้อประโยชน์ต่อผู้ให้ของขวัญนั้น

๒.๒ การใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อหาประโยชน์ให้กับตนเอง ครอบครัว หรือพวกพ้อง

๒.๓ การรับงานนอก เช่น การเป็นที่ปรึกษาและการจ้างงานให้แก่ตนเอง การใช้เวลา/ทรัพย์สิน ของราชการในการทำงานนอกที่ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงาน

๒.๔ การเปิดเผยข้อมูลลับของราชการเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ เช่น เปิดเผยคุณลักษณะเฉพาะ (Specification) ในกรณีการจัดซื้อ-จัดจ้างของหน่วยงาน

๒.๕ การนำทรัพย์สินของราชการไปใช้ในงานหรือกิจการส่วนตัว

๒.๖ การใช้อิทธิพลโดยตำแหน่งหน้าที่ เพื่อเรียกรับผลตอบแทนจนส่งผลให้เป็นคุณหรือโทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอย่างไม่เป็นธรรม

๒.๗ การทำงานหล้งออกจากตำแหน่ง เช่น การใช้ประโยชน์จากที่เคยปฏิบัติหน้าที่ราชการมาเรียกรับผลประโยชน์/ผลตอบแทนให้กับตนเองหรือพวกพ้อง เช่น การรับตำแหน่งที่ปรึกษาโรงงานรับเหมาก่อสร้างทำถนน หลังจากเกษียณอายุราชการในตำแหน่งนายช่างของเทศบาล

๓. หลักการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

๓.๑ ปกป้องผลประโยชน์ เจ้าหน้าที่ที่ต้องตัดสินใจและให้คำแนะนำภายในกรอบกฎหมายและนโยบายงานในขอบเขตหน้าที่ พิจารณาความถูกต้องอย่างเป็นกลาง ไม่ให้ผลประโยชน์ส่วนตน/ทัศนคติส่วนบุคคลมาแทรกแซง

๓.๒ สนับสนุนความโปร่งใส การเปิดโอกาสให้ตรวจสอบและความพร้อมรับผิด เช่น การเปิดความสัมพันธ์ที่อาจส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ การโยกย้ายเจ้าหน้าที่จากตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนำไปสู่การเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน

๓.๒ ส่งเสริมความรับผิดชอบส่วนบุคคลและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง ฝ่ายบริหารต้องสร้างระบบและนโยบายที่เจ้าหน้าที่จะต้องจัดการเรื่องส่วนตนเพื่อหลีกเลี่ยงผลประโยชน์ทับซ้อนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ รวมทั้งผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างที่ดีด้วย

๓.๔ สร้างวัฒนธรรมองค์กร การสร้างสภาพแวดล้อมเชิงนโยบายที่มีประเด็นผลประโยชน์ทับซ้อนเกิดขึ้น การสร้างวัฒนธรรมแห่งความซื่อตรงต่อหน้าที่ เช่น การให้ข้อแนะนำและการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ การมีมาตรฐานส่งเสริมความซื่อตรงต่อหน้าที่รวมไว้ในข้อกำหนดบทลงโทษที่ทำให้เจ้าหน้าที่ถือว่าเป็นความรับผิดชอบของตนเองที่ต้องทำตามกฎระเบียบและมาตรฐาน

๔. แนวทางการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

๔.๑ การระบุรูปแบบผลประโยชน์ทับซ้อนที่มักเกิดขึ้นในองค์กร/หน่วยงาน

- ระบุว่าในการทำงานว่ามีจุดใดบ้างที่เสี่ยงต่อการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน
- องค์กร/หน่วยงานต้องรู้ว่าอะไรคือผลประโยชน์ทับซ้อนที่เป็นไปได้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้นจริง
- ให้เจ้าหน้าที่เข้ามามีส่วนร่วม จะทำให้ระบุจุดเสี่ยงได้ครอบคลุมและทำให้เจ้าหน้าที่รู้สึกเป็นเจ้าของและร่วมมือกับนโยบาย

๔.๒ พัฒนานโยบายที่เหมาะสม กำหนดกลยุทธ์เพื่อแก้ปัญหา

องค์ประกอบในการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน คือ ความตระหนักของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ รวมถึงความรับผิดชอบของแต่ละคน ดังนั้นกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการมีดังนี้

- ต้องแยกชัดเจนระหว่างความรับผิดชอบขององค์กรและความรับผิดชอบของสมาชิกในองค์กร และยังต้องทำให้ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สามารถรู้ได้ว่า “เมื่อใดมีผลประโยชน์ทับซ้อนเกิดขึ้น และเกิดขึ้นในแบบใด”

- เปิดเผยผลประโยชน์ทับซ้อนและบันทึกกลยุทธ์ต่าง ๆ
- ติดตามประสิทธิภาพของกลยุทธ์ที่ใช้

๔.๓ ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่และหัวหน้าระดับสูง

โดยสอบถามข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผู้รับบริการข้อมูลสภาพเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการทำงานที่มีการพัฒนาไปตามระยะเวลา นอกจากนี้ยังควรมีการเรียนรู้จากองค์กรอื่น ๆ เพื่อเป็นการสื่อสารว่าองค์กรมีความมุ่งมั่นในการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน โดยสนับสนุนการพัฒนาทักษะและการ

ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ การเปิดเผยและรายงานข้อสงสัยเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบและการบริหารที่บกพร่อง/อคติของภาครัฐ เป็นรากฐานของความเป็นธรรม

๔.๔ สื่อสารให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้รับบริการ ผู้สนับสนุนองค์กรทราบถึงความมุ่งมั่นในการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

การทำงานกับองค์กรภายนอก (ภาคธุรกิจ/NGO) องค์กรจะต้องระบุจุดเสี่ยงของผลประโยชน์ทับซ้อนก่อนและพัฒนาวิธีป้องกัน ไม่ว่าเป็นเรื่องข้อมูลภายในหรือโอกาสการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ และต้องแจ้งแก่องค์กรภายนอกให้ทราบนโยบายการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนและผลที่ตามมา หากไม่ปฏิบัติตามนโยบาย เช่น การยกเลิกสัญญา/การดำเนินการตามกฎหมาย

๔.๕ มีการบังคับใช้นโยบายและทบทวนนโยบายอย่างสม่ำเสมอ

- สร้างความเข้าใจว่าอะไรคือผลประโยชน์ทับซ้อน ผลประโยชน์ทับซ้อนใดเกิดขึ้นบ่อยในองค์กร รวมถึงความแตกต่างของความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบายของผู้มีตำแหน่งที่ต่างกัน เช่น การติดต่อการร่วมทำงานกับภาคเอกชน

- ความตื่นตัวและเอาใจใส่ของผู้บริหารจะช่วยในการแสวงหาจุดเสี่ยงและพัฒนาวิธีการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น

บทที่ ๓

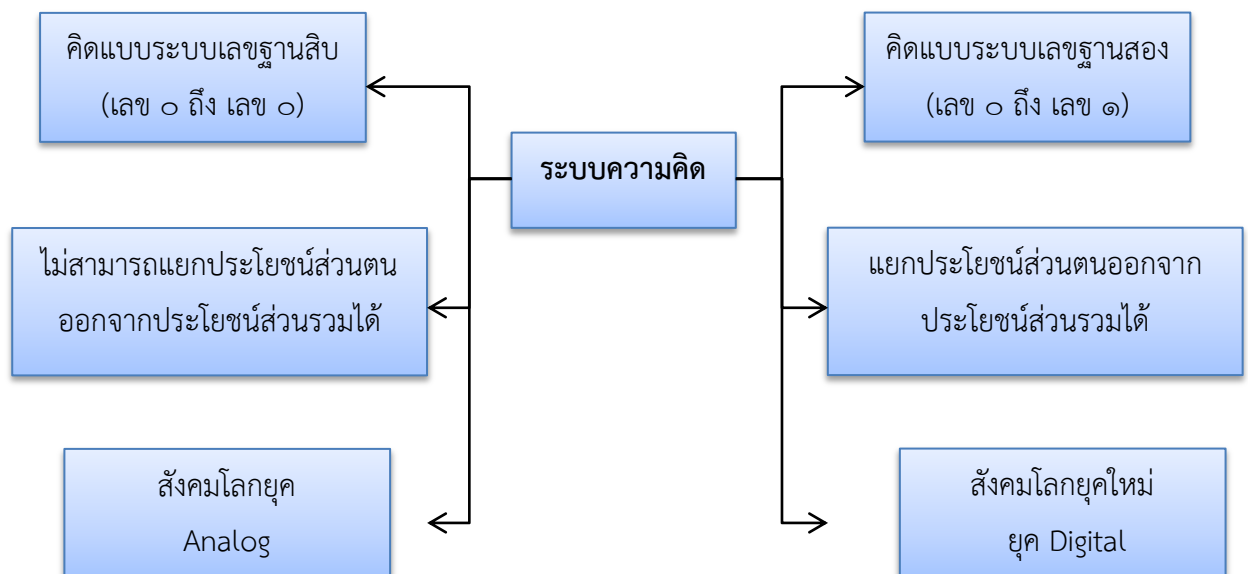
การแก้ “ทุจริต” ต้องคิดเป็น

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามทุจริตแห่งชาติ โดยนายอุทิศ บัวศรี ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้บรรยายเรื่องการปลูกฝังฐานความคิดและการบริหารจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนไว้ว่า ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในภาคราชการและบางส่วนสามารถเกิดขึ้นได้ในภาคเอกชนด้วยเช่นกัน การแก้ “ทุจริต” ต้องคิดเป็น โดยใช้หลักการคิดด้วยระบบเลขฐาน ได้แก่การใช้ระบบเลขฐานสิบ (Analog) เปรียบเทียบกับการใช้ระบบเลขฐานสอง (Digital) เพื่อเตือนสติให้คิดให้ได้ เพื่อให้คิดดีและเพื่อให้คิดให้เป็นประโยชน์ เหล่านี้หากเป็นการปลูกฝังในจิตสำนึกในทุกภาคส่วนก็จะเป็นผลดี โปร่งใส เกิดประโยชน์ ทำให้มีชื่อเสียงหรือภาพลักษณ์ที่ดีในระยะยาวให้กับประเทศต่อไป

การใช้ระบบเลขฐานสิบ (Analog) และระบบเลขฐานสอง (Digital) มาใช้แยกแยะการแก้ทุจริต

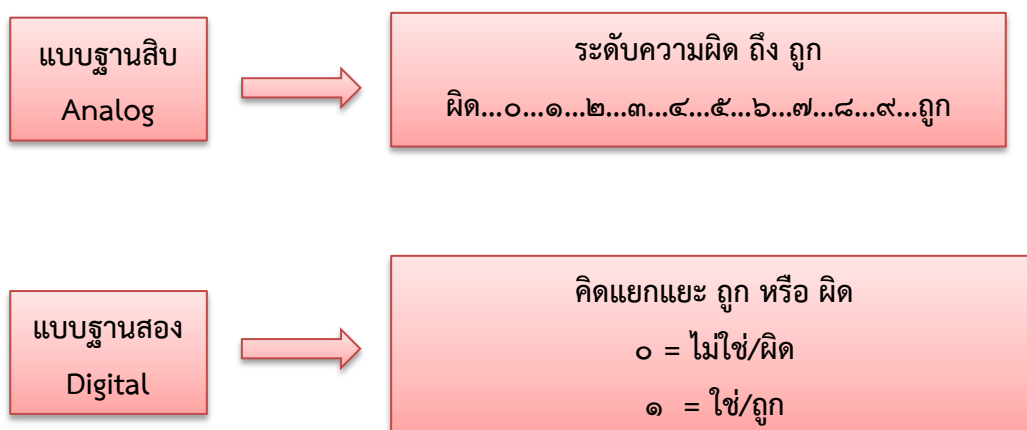
กระบวนการทางความคิด (Mind set)

ระบบความคิด (คิดแบบระบบเลข)

มาทำความเข้าใจการคิดแบบระบบเลขฐานกัน

ระบบเลขฐานสิบ (Decimal number system)	ระบบเลขฐานสอง (Digital/Binary number system)
หมายถึง ระบบเลขที่มีตัวเลข ๑๐ ตัว คือ ๐,๑,๒,๓,๔,๕,๖,๗,๘,๙ เป็นระบบคิดเลขที่เราใช้ในชีวิตประจำวันกันมาตั้งแต่จำความกันได้ ไม่ว่าจะเป็นการใช้บอกปริมาณหรือบอกขนาด ช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการสื่อความหมาย สอดคล้องกับระบบ “Analog” ที่ใช้ค่าต่อเนื่องหรือสัญญาณ ซึ่งเป็นค่า ต่อเนื่องหรือแทนความหมายของข้อมูลโดยการใช้ฟังก์ชันที่ต่อเนื่องหรือ Continuous ระบบคิด “ฐานสิบ” หรือ Analog Thinking เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่มีตัวเลขหลายตัว และอาจหมายถึงโอกาสที่จะเลือกได้หลายทาง เกิดความคิดที่หลากหลาย ซับซ้อน หากนำมาเปรียบเทียบกับ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคิดเยอะ ต้องใช้ดุลยพินิจเยอะ อาจจะนำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกันได้ แยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันไม่ได้	หมายถึง ระบบเลขที่มีสัญลักษณ์เพียงสองตัว คือ ๐ (ศูนย์) กับ ๑ (หนึ่ง) สอดคล้องกับการทำงานระบบ Digital ที่มีลักษณะการทำงานภายในเพียง ๒ จังหวะ คือ ๐ กับ ๑ หรือ ON กับ OFF ตัดเด็ดขาดหรือ Discrete ระบบคิด “ฐานสอง” หรือ Digital Thinking เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่สามารถเลือกได้เพียง ๒ ทาง เท่านั้น คือ ๐ (ศูนย์) กับ ๑ (หนึ่ง) และอาจ หมายถึงโอกาสที่จะเลือกได้เพียง ๒ ทาง เช่น ใช่กับไม่ใช่ ทำได้กับทำไม่ได้ ประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม เป็นต้น จึงเหมาะกับการนำมาเปรียบเทียบกับ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐที่ต้องสามารถแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตัวออกจากกันได้อย่างเด็ดขาดและไม่กระทำการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม

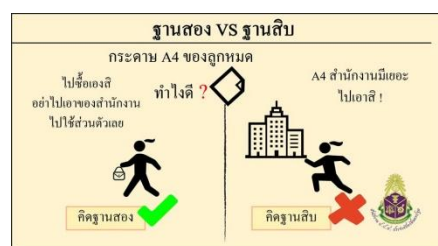
การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบคิดฐานสิบ (Analog)

การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีระบบการคิดที่นำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกัน ไปหมด แยกแยะไม่ออกว่าสิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนตน สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนรวม เช่น นำสิ่งของราชการมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน เบียดบังราชการ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเหนือกว่าประโยชน์ของส่วนรวมหรือของหน่วยงาน จะคอยแสวงหาประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ราชการเพื่อตนเอง เครือญาติหรือพวกพ้อง กรณีเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมจะต้องยึดประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก

การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบคิดฐานสอง (Digital)

การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีระบบการคิดที่สามารถแยกออกอย่างชัดเจนว่าสิ่งไหนถูก สิ่งไหนผิด สิ่งไหนทำได้ สิ่งไหนทำไม่ได้ สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนตน สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนรวม ไม่นำมาปะปนกัน ไม่นำสิ่งของราชการมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว ไม่เบียดบังราชการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม หรือไม่เบียดบังราชการเห็นแก่เหนือกว่าประโยชน์ของส่วนตน ไม่แสวงหาประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ราชการ ไม่รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากการปฏิบัติหน้าที่ กรณีเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมจะต้องยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

ตัวอย่าง การปฏิบัติงานตามแนวคิดระบบเลขฐานสิบ Analog และระบบเลขฐานสอง Digital

บทที่ ๔

รูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests)

การปรับวิธีคิด ทำให้พฤติกรรมเปลี่ยน ผลลัพธ์สังคมเปลี่ยน ผลกระทบเกิดกับประเทศชาติเปลี่ยน โลกเปลี่ยน ดังนั้นแนวทางการแก้ปัญหาการทุจริตอย่างยั่งยืนต้องเริ่มต้นแก้ไขที่ตัวบุคคล โดยการปรับเปลี่ยนระบบการคิดของคนในสังคมให้สามารถแยกแยะได้ว่า “เรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนตนและเรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม” เพื่อให้เกิดจิตสำนึกในการปฏิบัติงานราชการ จึงนำแนวทางการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน ๙ รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ ๑ การรับผลประโยชน์ (Accepting Benefits) คือ การรับสินบนหรือรับของขวัญ เช่น

- การรับของขวัญหรือของกำนัลที่มีค่าอื่น ๆ ซึ่งส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่
- การที่บริษัทสนับสนุนการเดินทางไปประชุม/ดูงานในต่างประเทศของผู้บริหารและอาจรวมถึงครอบครัว
- การที่หน่วยงานราชการรับเงินบริจาคสร้างสำนักงานจากบริษัทธุรกิจที่ติดต่อกับหน่วยงาน
- เจ้าหน้าที่ของรัฐรับของแถมหรือผลประโยชน์ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น

รูปแบบที่ ๒ การทำธุรกิจกับตนเอง (Self-Dealing) คือ การทำธุรกิจกับตนเอง เช่น

- การเปิดบริษัทหากินซ้อนบริษัทที่ตนเองทำงาน
- จัดซื้อสินค้าของทางราชการจากบริษัทตนเองหรือครอบครัว

รูปแบบที่ ๓ การทำงานหลังเกษียณ (Post-Employment) คือ การทำงานหลังเกษียณหรือการไปทำงานให้ผู้อื่นหลังออกจากงานเดิม โดยใช้อิทธิพลและความรู้ในตำแหน่งเดิมมาใช้เอาประโยชน์โดยไม่ชอบธรรม เช่น

- ก่อนเกษียณเป็นผู้บริหารระดับสูงของส่วนราชการไปรับงานเป็นที่ปรึกษาบริษัทหนึ่งและใช้อิทธิพล/ความรู้ในตำแหน่งเดิมมาข่มขู่บังคับความผิดของบริษัท หรือทำเพื่อประโยชน์ของบริษัทที่ตนรับเป็นที่ปรึกษา

รูปแบบที่ ๔ การทำงานพิเศษ (Outside Employment or moonlighting) คือ การทำงานพิเศษ เช่น

- การใช้เวลาราชการไปทำงานธุรกิจส่วนตัว/ขายสินค้าออนไลน์
- การเปิดบริษัทหากินซ้อนบริษัทที่ตนเองทำงาน
- เป็นพนักงานขายแอบเอาสินค้าตัวเองมาขายแข่ง

รูปแบบที่ ๕ การใช้ข้อมูลภายใน (Inside Information) คือ การใช้ข้อมูลภายในหน่วยงาน ใช้ข้อมูลลับของราชการ เช่น

- รู้ว่าราชการจะตัดถนนบริเวณไหน รู้ราคากลางของการเวนคืนที่ดิน แล้วรีบจัดการให้นายหน้าไปชิงไปซื้อที่ดินก่อน และนำกลับมาเสนอขายราชการเพื่อให้ได้กำไรหรือส่วนต่าง

รูปแบบที่ ๖ การใช้ทรัพย์สินของราชการ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว (Using Public Property For Private Advantage) คือ การใช้ทรัพย์สินของราชการ/นายจ้างเพื่อประโยชน์ส่วนตัว เช่น

- การใช้รถราชการไปทำธุระส่วนตัว
- การนำวัสดุครุภัณฑ์หลวงไปใช้ส่วนตัว
- รับ/เรียกรับของขวัญจากผู้มาติดต่อราชการ

- การนำอุปกรณ์ไฟฟ้าส่วนตัวมาไฟฟ้าของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตน
- การใช้คอมพิวเตอร์ของราชการรับทำงานส่วนตัว เป็นต้น

รูปแบบที่ ๗ การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้ง เพื่อประโยชน์ทางการเมือง (Pork Barreling) คือ การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง เช่น

- การนำงบประมาณแผ่นดินมาดำเนินการจัดทำถนน สะพาน เสาไฟฟ้าตามเขตที่ตนหาเสียง

รูปแบบที่ ๘ การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติและพวกพ้อง (Nepotism) คือ การใช้อิทธิพลในตำแหน่งหน้าที่ เพื่อส่งผลที่เป็นคุณแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอย่างไม่เป็นธรรม หรือการใช้ตำแหน่งหน้าที่การงานเรียกผลตอบแทนเพื่อเครือญาติหรือพวกพ้อง

รูปแบบที่ ๙ การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น (Influence) คือ การที่บุคคลปฏิบัติหน้าที่เอาผลประโยชน์ส่วนตัวไปพัวพันในการตัดสินใจ เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อตนเองและเป็นการเสียประโยชน์ของทางการ หรือหน่วยงานราชการส่วนอื่น ๆ เช่น

- ซื้อขายตำแหน่ง จ่ายผลประโยชน์ เพื่อความเจริญก้าวหน้าของตน
- ช่วยให้ญาติมิตรทำงานในหน่วยที่ตนมีอำนาจ

ตัวอย่าง กิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการผลประโยชน์ทับซ้อนของข้าราชการประจำ/ลูกจ้าง

๑. การรับผลประโยชน์หรือการเรียกร้องสิ่งตอบแทนจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบ
๒. การรับงานนอกหรือการทำธุรกิจส่วนตัวที่เบียดบังเวลาราชการ/งานโดยรวมของหน่วยงาน
๓. การทำงานหลังเกษียณให้กับหน่วยงานที่มีผลประโยชน์ขัดกับหน่วยงานต้นสังกัดเดิม
๔. การนำทรัพย์สินส่วนราชการไปใช้ในกิจกรรมส่วนตัว และในหลายกรณีตัวอย่าง เช่น
 - ๔.๑ การใช้รถยนต์ราชการไปใช้ในกิจกรรมส่วนตัว บางครั้งมีการเบิกค่าน้ำมันอีกด้วย
 - ๔.๒ การนำเครื่องไฟฟ้าส่วนตัวมาใช้ไฟฟ้าของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตน
 - ๔.๓ การใช้สถานที่ราชการ ครุภัณฑ์สำนักงานเช่น โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องเสียง ฯลฯ ไปใช้ในกิจการส่วนตัว
 - ๔.๔ การใช้รถส่วนตัวไปเติมน้ำมันในนามรถยนต์ราชการ
๕. การนำบุคลากรของหน่วยงานไปใช้เพื่อการส่วนตัว
๖. การรับงานจากภายนอกจนกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ประจำ
๗. การใช้สิทธิในการเบิกจ่ายยาให้แก่ญาติพี่น้อง แล้วนำยาไปใช้ที่คลินิกส่วนตัว
๘. การรับประโยชน์จากระบบการล๊อคบัตรคิวให้แก่เจ้าหน้าที่หรือญาติเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน
๙. ด้านการตรวจสอบประเมินราคาและการจัดซื้อจัดจ้าง

๙.๑ การกำหนดมาตรฐาน (Specification) ในสินค้าที่จะจัดซื้อจัดจ้างให้บริษัทของตนหรือของพวกพ้องได้เปรียบหรือชนะในการประมูล

๙.๒ การให้ข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างแก่พรรคพวก/ญาติ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในการประมูลหรือการจ้างเหมา รวมถึงการปกปิดข้อมูล เช่น การปิดประกาศหรือเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารล่าช้าหรือพ้นกำหนดการยื่นใบเสนอราคา เป็นต้น

๙.๓ มีการประสานตกลงกับบริษัท/ที่ปรึกษา/ผู้ที่จะมาเป็นคู่สัญญาตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อกำหนดคุณลักษณะ (TOR) ซึ่งหน่วยราชการไม่ได้กำหนดขึ้นเอง แต่นำร่าง TOR ดังกล่าวมาให้คณะกรรมการทำเสมือนเป็นผู้กำหนดเพียงแต่ดำเนินการตามขั้นตอนของทางราชการ เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับตนเองและคู่สัญญาที่ตกลงกันมาล่วงหน้า

๙.๔ การใช้ดุลพินิจในการเลือกรื้อการจัดซื้อจัดจ้างและผู้รับจ้างโดยวิธีพิเศษ

๑๐. การแอบอ้างชื่อบุคคลอื่นหรือชื่อลูกค้า ยักยอกทรัพย์สินจำหน่ายออกไป

๑๑. เจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการหรือรู้เห็นในการปลอมแปลงและหรือใช้เอกสารปลอม เพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง หรือเพื่อนำเอาเอกสารไปใช้ในกิจการที่อาจเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เช่น

- การปลอมระวางแผนที่ มีการปกปิดและให้ถ้อยคำรับรองอันเป็นเท็จเกี่ยวกับสภาพที่ดิน

- การปลอมแปลงลายมือชื่อผู้อื่นเพื่อกล่าวร้ายผู้อื่นให้ได้รับความเสียหายทั้งด้านการดำเนินชีวิตและเกียรติยศชื่อเสียง ฯลฯ

๑๒. ผู้บังคับใช้กฎหมายนำตัวบทกฎหมายไปแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ฯลฯ

บทที่ ๕

การวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน

ที่อาจเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ตามมาตรฐาน COSO

การวิเคราะห์ความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (The Committee of Sponsoring Organizations of the Tread way Commission) เป็นการวิเคราะห์ระดับความเสี่ยงที่จะเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม รวมถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐานที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) เพื่อจัดลำดับความเสี่ยงและออกแบบแนวทางการจัดการความเสี่ยงต่อไป

การวิเคราะห์ความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

๑. กำหนดเหตุการณ์ความเสี่ยง

กำหนดความเสี่ยงที่เกิดจากการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม เช่น

๑.๑ การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

๑.๒ การทำรายการขอเบิกจ่ายเงิน

๑.๓ การใช้ทรัพย์สินของทางราชการ

๑.๔ พฤติกรรมฝ่าฝืนมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรม (เบียดบังเวลาราชการ/ใช้ความสัมพันธ์ใกล้ชิดส่วนตัว)

๑.๕ การจัดซื้อจัดจ้างโดยไม่ผ่านเจ้าหน้าที่พัสดุ

๑.๖ การจัดสัมมนา/อบรม เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง จำนวนบุคลากร จำนวนวิทยากร เป็นต้น

๒. ประเมินความเสี่ยงในประเด็นต่าง ๆ ตามตารางคะแนน

โดยกำหนดระดับที่เหมาะสมกับประเด็นความเสี่ยง นั้น ๆ ๕ ระดับ เพื่อให้ทราบถึงความรุนแรงและความสำคัญโดยพิจารณาจาก

๒.๑ โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด

๒.๒ ผลกระทบของความเสี่ยง หากเหตุการณ์นั้นจะก่อให้เกิดความเสี่ยงหายในระดับใด

ตารางที่ ๑ เกณฑ์กำหนดระดับโอกาส (Likelihood) ที่จะเกิดความเสี่ยง

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีโอกาสดังเกิดขึ้นเป็นประจำ
๔	สูง	มีโอกาสดังเกิดขึ้นบ่อยครั้ง
๓	ปานกลาง	มีโอกาสดังเกิดขึ้นบางครั้ง
๒	น้อย	มีโอกาสดังเกิดขึ้นน้อยครั้ง
๑	น้อยมาก	มีโอกาสดังเกิดขึ้นยาก

ตารางที่ ๒ เกณฑ์กำหนดระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ที่ส่งผลกระทบด้านการดำเนินงาน

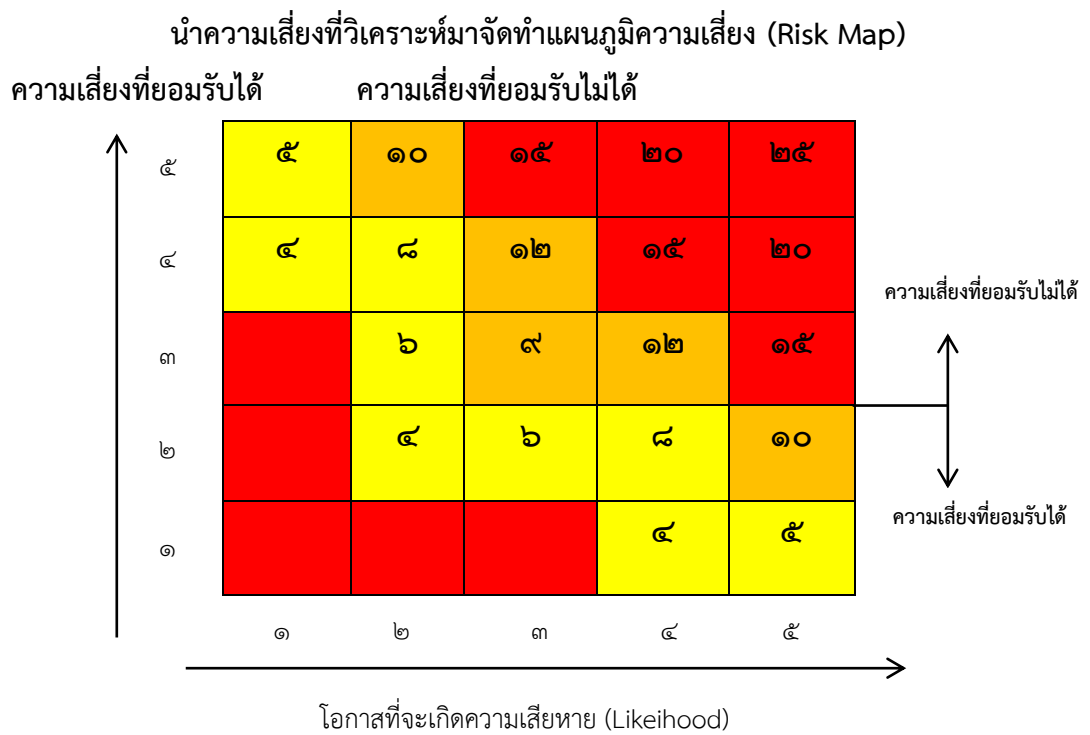
ระดับ	ผลกระทบที่เกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	ถูกลงโทษทางวินัยร้ายแรง
๔	สูง	ถูกลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๓	ปานกลาง	สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ไม่เหมาะสม
๒	น้อย	สร้างความไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานบ่อยครั้ง
๑	น้อยมาก	สร้างความไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานนานๆ ครั้ง

๓. การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง (Degree of Risk) ซึ่งจะบ่งบอกถึงระดับความสำคัญในการบริหารความเสี่ยง (Likelihood) กับระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของความเสี่ยงแต่ละสาเหตุ (โอกาส x ผลกระทบ) กำหนดเกณฑ์ไว้ ๔ ระดับ ดังนี้

ระดับความเสี่ยง = โอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ X ความรุนแรงของเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood)

ตารางที่ ๔ การแบ่งเป็น ๔ ระดับ สามารถแสดงเป็น Risk Profile แบ่งพื้นที่เป็น ๔ ส่วน (4Quadrant)

ระดับความเสี่ยง	คะแนนระดับความเสี่ยง	มาตรการกำหนด	การแสดงสีสัญลักษณ์
เสี่ยงสูงมาก (Extreme)	๑๕-๒๕	มีมาตรการลดและประเมินซ้ำ หรือถ่ายโอนความเสี่ยง	สีแดง
สูงมาก (High)	๙-๑๔	มีมาตรการลดความเสี่ยง	สีส้ม
ปานกลาง (Medium)	๔-๘	ยอมรับความเสี่ยง แต่มีมาตรการควบคุมความเสี่ยง	สีเหลือง
ต่ำ (Low)	๑-๓	ยอมรับความเสี่ยง	สีเขียว

๔. นำผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่ได้มาจัดทำตารางสรุปการประเมินความเสี่ยง และจัดกลุ่มของความเสี่ยง เข้ากับรูปแบบของความเสี่ยงทั้ง ๙ รูปแบบ

ตารางที่ ๕ สรุปผลการประเมินความเสี่ยง

ลำดับ	สี	ความเสี่ยง	โอกาสที่จะเกิด ความเสียหาย	ความรุนแรง ของผลกระทบ	ระดับของความ เสี่ยง
๑					
๒					
๓					
๔					
๕					

แนวทางปฏิบัติ และการกำหนดมาตรการเพื่อควบคุมความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยง

๕.๑ มาตรการป้องกันกรณีการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

๕.๑.๑ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองปลาไหลต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องดังนี้

- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔
- มาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ

ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

- ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓

๕.๑.๒ เทศบาลตำบลหนองปลาไหลต้องมีการกำหนดนโยบายการให้หรือการรับของขวัญของบุคลากรในสังกัด มีการสร้างจิตสำนึกที่ดีในการแยกแยะประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม โดยแสดงเจตนารมณ์ในการงดให้หรือรับของขวัญโดยชัดเจนด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การประกาศเจตนารมณ์โดยผู้บริหารสูงสุดขององค์กรและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ตามช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนผู้มาติดต่อราชการกับหน่วยงานรับทราบเจตนารมณ์ดังกล่าว เป็นการป้องกันความเสี่ยงอันอาจเกิดจากผลประโยชน์ทับซ้อน

๕.๑.๓ ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชาทุกระดับ ต้องตระหนักและให้ความสำคัญ รวมทั้งกำกับดูแล ตรวจสอบ ติดตามมิให้ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำการใด ๆ ในการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อป้องกันความเสี่ยงอันอาจเกิดจากผลประโยชน์ทับซ้อน

๕.๒ มาตรการป้องกันกรณีการใช้ทรัพย์สิน/เวลาของราชการ

๕.๒.๑ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรจัดทำระเบียบ หลักเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติคู่มือเกี่ยวกับการใช้ทรัพย์สิน ฯ และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เจ้าหน้าที่ได้รับทราบอย่างทั่วถึง เพื่อยึดถือเป็นแนวทางการดำเนินการที่ถูกต้องและเป็นมาตรฐานความเข้าใจตรงกันเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๕.๒.๒ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ สร้างความตระหนักรู้ เพื่อปรับทัศนคติ ปรับเปลี่ยนแนวคิด สร้างฐานคิดในการแยกแยะประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวมให้แก่เจ้าหน้าที่ครอบคลุมทุกระดับ

๕.๒.๓ ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชาทุกระดับต้องตระหนักและให้ความสำคัญในเรื่องการใช้ทรัพย์สินฯ ให้เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อราชการ รวมทั้งปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้ผู้ใต้บังคับบัญชา และสวดส่องดูแลมิให้เกิดกรณีดังกล่าว ทั้งนี้ หากพบว่าผู้ใต้บังคับบัญชามีการกระทำความผิดนี้จะต้องพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อราชการ

๕.๓ มาตรการป้องกันกรณีการใช้อำนาจหน้าที่/การใช้ดุลพินิจ

๕.๓.๑ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องจัดทำหลักเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติ กรณีที่เป็นประเด็นความเสี่ยงขององค์กรเกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่/การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เจ้าหน้าที่ได้รับทราบอย่างทั่วถึง เพื่อยึดถือเป็นแนวทางการดำเนินการที่ถูกต้องและเป็นมาตรฐานความเข้าใจตรงกันเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๕.๓.๒ ต้องปลูกฝังค่านิยมสร้างจิตสำนึกที่ดีให้กับเจ้าหน้าที่ เพื่อให้เกิดความตระหนักถึงพฤติกรรมการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม ซึ่งอาจก่อให้เกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

๕.๓.๓ สร้างความรู้ ความเข้าใจต่อสาธารณชน เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ช่องทางการร้องเรียนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่ เพื่อสร้างภาคีเครือข่ายภาคส่วนอื่น ๆ ให้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบกรณีการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ขาดความเป็นธรรม อันอาจทำให้เกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

๕.๓.๔ ฝ่ายที่รับผิดชอบงานด้านการตรวจสอบด้านวินัย ด้านบริหารทรัพยากรบุคคล ต้องมีการดำเนินการติดตามตรวจสอบพฤติกรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่ตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ กรณีมีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานหรือพฤติกรรมการทำงานโดยมิชอบใด ๆ ต้องมีการดำเนินการตรวจสอบด้วยความรวดเร็ว เป็นธรรมและรายงานผลต่อผู้บริหารระดับสูงเพื่อพิจารณาสั่งการ

๕.๓.๕ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องจัดทำคู่มือและเผยแพร่ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินของทางราชการ ในกรณีต่าง ๆ ให้เจ้าหน้าที่ได้รับทราบอย่างทั่วถึง และยึดถือเป็นแนวทางการดำเนินการที่ถูกต้องและเป็นมาตรฐานความเข้าใจตรงกันเป็นไปในทิศทางเดียวกัน หรือการจัดเป็นหลักสูตรการอบรมให้ความรู้การบรรจุเป็นหัวข้อการอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ โดยเฉพาะหลักสูตรข้าราชการบรรจุใหม่

๕.๓.๖ เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินของทางราชการโดยเคร่งครัด

๕.๓.๗ การเบิกจ่ายเงินของทางราชการในกรณีใด ๆ รวมทั้งการใช้ดุลพินิจในการอนุญาต อนุมัติ ผู้มีอำนาจหรือผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาโดยให้ความสำคัญในเรื่องความเหมาะสม ความคุ้มค่าตามความจำเป็นของภารกิจ โดยให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อราชการและประชาชน

๕.๓.๘ การใช้ดุลพินิจเพื่อสั่งการ หรือมอบหมายงาน ผู้บังคับบัญชาทุกระดับต้องให้ความสำคัญในหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน

๕.๔ มาตรการป้องกันกรณีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อ จัดจ้าง

๕.๔.๑ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองปลาไหลต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างโดยเคร่งครัด

๕.๔.๒ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องจัดทำคู่มือเกี่ยวกับการจัดซื้อ จัดจ้าง และระเบียบที่เกี่ยวข้องและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เจ้าหน้าที่ได้รับทราบอย่างทั่วถึง เพื่อยึดถือเป็นแนวทางการดำเนินการที่ถูกต้องและเป็นมาตรฐานความเข้าใจตรงกันเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือการจัดเป็นหลักสูตรการอบรมให้ความรู้ การบรรจุเป็นหัวข้อการอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่เจ้าหน้าที่ในองค์กร

๕.๕ มาตรการป้องกันกรณีการมีพฤติกรรมการทำงานที่อาจเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน

๕.๕.๑ ต้องมีการปลูกฝังค่านิยม สร้างจิตสำนึกที่ดีให้แก่เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองปลาไหล รวมทั้งการสร้างความรู้ความเข้าใจ ความตระหนักรู้ถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมซึ่งอาจก่อให้เกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมในการปฏิบัติงาน

๕.๕.๒ ผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่ทุกระดับต้องยึดมั่นในจริยธรรมและยืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง และเป็นธรรมตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

บทที่ ๖

การจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนโดยใช้หลักการของกฎหมาย

๑. ปกป้องประโยชน์สาธารณะ : การปฏิบัติหน้าที่ไม่ให้ผลประโยชน์ส่วนตัวมาแทรกซ้อนรวมถึงความเห็นและทัศนคติส่วนบุคคลมีความเป็นกลาง ไม่มีอคติลำเอียง
๒. สนับสนุนความโปร่งใสและความพร้อมรับผิด : เปิดโอกาสให้ตรวจสอบ หรือการเปิดเผยผลประโยชน์ส่วนตัวหรือความสัมพันธ์ที่อาจมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่
๓. ส่งเสริมความรับผิดชอบส่วนบุคคลและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง : การปฏิบัติตนที่ยึดหลักคุณธรรมและความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่ในการหลีกเลี่ยงผลประโยชน์ทับซ้อน โดยเฉพาะผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่าง
๔. สร้างวัฒนธรรมองค์กร : สร้างสภาพแวดล้อมสนับสนุนการหลีกเลี่ยงผลประโยชน์ทับซ้อนและสร้างวัฒนธรรมแห่งความซื่อสัตย์

จุดเสี่ยงของผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. การสร้างปฏิสัมพันธ์กับภาคเอกชน
๒. การจัดทำคุณลักษณะงาน/การทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้าง
๓. การตรวจตราเพื่อควบคุมคุณภาพมาตรฐานของการทำงานหรืออุปกรณ์
๔. การอนุมัติ/อนุญาต การออกใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพ
๕. การกระจายงบประมาณในด้านต่าง ๆ
๖. การปรับการลงโทษ
๗. การให้เงินหรือสิ่งของช่วยเหลือผู้เดือดร้อนการตัดสินใจพิพาท
๘. การรับของขวัญของกำนัลจากผู้ที่มาติดต่ออันเกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่

แนวทางการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

การให้ - การรับของขวัญและผลประโยชน์

หลักการและแนวคิดนี้สามารถประยุกต์ใช้ประกอบการดำเนินการตามนโยบายการให้และรับของขวัญและผลประโยชน์ของข้าราชการพลเรือนและเจ้าหน้าที่ภาครัฐในประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน ข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการของส่วนราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และประกาศ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเรื่องหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๓ และการรับทรัพย์สินแบ่งเป็น ๒ กรณี คือ

๑. รับในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยหลักการรับไม่ได้ทุกกรณี ไม่ว่าก่อน ขณะ หรือหลังการปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่มีกฎหมายให้รับ
๒. รับในฐานะส่วนตัวไม่ได้ห้ามรับและต้องรายงานตามเงื่อนไข

เจตนารมณ์

เนื่องจากความเชื่อถือว่าความไว้วางใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐจะต้องตัดสินใจและกระทำหน้าที่โดยยึดผลประโยชน์สาธารณะเป็นหลัก ปราศจากผลประโยชน์ส่วนบุคคล หากข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐคนใดได้รับของขวัญและผลประโยชน์ที่ทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

และการกระทำหน้าที่ ถือว่าเป็นการประพฤติมิชอบ ย่อมทำลายความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชน กระทบต่อความถูกต้องชอบธรรมที่องค์กรภาครัฐยึดถือในการบริหารราชการ รวมทั้งกระทบต่อกระบวนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและที่สำคัญคือ หลักเกณฑ์ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐจะรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดไม่ได้ เว้นแต่โดยธรรมจรรยาเท่านั้น ซึ่งก็หมายถึงตามปกติธรรมเนียมประเพณี เช่น วันเกิด วันปีใหม่และต้องอยู่ในเงื่อนไขว่าจะรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดจากญาติพี่น้องตามฐานานุรูป แต่ถ้าเป็นบุคคลอื่นไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท รวมถึงเจตนารมณ์ของการบริหารงานของรัฐเป็นไปด้วยความโปร่งใสและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน รวมทั้งต้องให้ประชาชนปราศจากความเคลือบแคลงสงสัยในความซื่อสัตย์สุจริตของผู้มีหน้าที่ในการบริหารงานของรัฐ จึงต้องห้ามการกระทำอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลของผู้มีหน้าที่ดังกล่าวกับประโยชน์ส่วนรวม อีกทั้งยังเป็นการแสดงเจตจำนงอย่างเด่นชัดของรัฐบาลไทยต่อประชาคมโลกถึงความมุ่งมั่นอย่างต่อเนื่องในการแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจังเพื่อความมั่นคงและภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ

อะไรคือของขวัญและประโยชน์อื่นใดที่ใช้ในความหมายนี้

๑. ของขวัญและประโยชน์อื่นใด หมายถึง สิ่งใด ๆ หรือบริการใด ๆ (เงินทรัพย์สิน สิ่งของ บริการหรือ อื่น ๆ ที่มีมูลค่า) ที่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐให้และหรือได้รับที่นอกเหนือจากเงินเดือน รายได้และผลประโยชน์จากการจ้างงานในราชการปกติ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓

มาตรา ๑๐๓ คือ กฎหมาย ป.ป.ช. ที่ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคล นอกจากมีกฎหมายหรือข้อบังคับที่ออกโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

เจตนารมณ์มาตรา ๑๐๓ เพื่อไม่ให้เกิดการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของรัฐจากบุคคลในโอกาสต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและผลประโยชน์ส่วนรวม จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดไว้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกตำแหน่งต้องปฏิบัติตามกฎหมาย

ตารางการแยกประโยชน์อื่นใดกับประโยชน์โดยธรรมจรรยา

มาตรา ๑๐๓	ประโยชน์อื่นใด	โดยธรรมจรรยา
ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลนอกจากมีกฎหมายหรือข้อบังคับที่ออกโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย	เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยงการเดินทาง ค่าที่พัก ค่าเดินทางค่าอาหาร ค่าสมนาคุณ การลดราคา การบริการ เป็นต้น	การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา เช่น ตามธรรมเนียม/ประเพณี/วัฒนธรรมที่ปฏิบัติกันในสังคม

๒. ของขวัญและผลประโยชน์อื่นใด สามารถตีค่าได้ราคาเป็นเงินหรืออาจไม่สามารถตีค่าได้ราคาได้

๓. ของขวัญที่สามารถคิดราคาได้ (Tangible gifts) หมายถึง สินค้าบริโภค ความบันเทิง การต้อนรับ ให้ที่พักการเดินทาง อุปกรณ์เครื่องใช้ เช่น ตัวอย่างสินค้า บัตรของขวัญ เครื่องใช้ส่วนตัว บัตรกำนัล บัตรลดราคา สินค้าหรือบริการและเงิน เป็นต้น

๔. ของขวัญและประโยชน์อื่นใดที่คิดเป็นราคาไม่ได้ (Intangible Gifts and Benefits) หมายถึง สิ่งใด ๆ หรือบริการใด ๆ ที่ไม่สามารถคิดเป็นราคาที่จะซื้อขายได้ อาทิเช่น การให้บริการส่วนตัว การปฏิบัติด้วยความชอบส่วนตัว การเข้าถึงประโยชน์หรือการสัญญาว่าจะให้หรือการสัญญาว่าจะได้รับประโยชน์มากกว่าคนอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะในการพิจารณาเกี่ยวกับการให้-รับของขวัญและหรือผลประโยชน์อื่นใด เราจะจัดการอย่างไร

ข้อคำถามที่ใช้ในการตัดสินใจว่า จะรับหรือไม่รับของขวัญและ/หรือผลประโยชน์ มี ๓ คำถาม คือ

๑. เราควรรับหรือไม่

๒. เราต้องรายงานหรือไม่

๓. เราสามารถเก็บไว้เป็นของตนเองได้หรือไม่

ข้อคำถามที่ ๑ เราควรรับหรือไม่

ตามหลักการทางจริยธรรมแม้ว่าเราจะไม่ควรรับ แต่มีหลายโอกาสที่เราไม่สามารถปฏิเสธได้ หรือเป็นการรับในโอกาสที่เหมาะสมตามขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมหรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติกันมาในสังคม อย่างไรก็ตาม มีหลายโอกาสที่ไม่เป็นการเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะรับ

๑) ถ้าเป็นการให้เงิน ท่านจะต้องปฏิเสธไม่ว่าจะเป็นโอกาสใด ๆ การรับเงินสดหรือสิ่งใด ๆ ที่สามารถเปลี่ยนกลับมาเป็นเงิน เช่น ลอตเตอรี่ หุ้น พันธบัตร เป็นการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมและอาจเข้าข่ายการรับสินบน

๑.๑) การถูกเสนอสิ่งใด ๆ นอกเหนือจากเงินนั้น สิ่งที่เราควรนำมาเป็นเหตุผลในการตัดสินใจคือ

๑.๑.๑) ทำไมเขาจึงเสนอให้ เช่น ให้แทนคำขอบคุณ การเสนอให้มีผลต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติหรือไม่

๑.๑.๒) ความประทับใจของท่านต่อของขวัญและหรือผลประโยชน์ที่จะส่งผลต่อการทำงานในอนาคต

๑.๒) ถ้าท่านทำงานอยู่ในกลุ่มเสี่ยง อ่อนไหว หรืออยู่ในข่ายที่ต้องได้รับความไว้วางใจเป็นพิเศษ เช่น งานตรวจสอบภายในและงานตรวจคุณภาพต่าง ๆ การจัดซื้อจัดจ้าง การออกใบอนุญาต หรือการอนุมัติ/อนุญาตต่าง ๆ ฯลฯ ท่านจะต้องปฏิบัติตามนโยบายและหลักจริยธรรมเรื่องนี้มากกว่าบุคคลกลุ่มอื่น

๒) การรับก่อให้เกิดการขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและส่วนรวมหรือไม่ หากการรับก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์สาธารณะแล้ว ผลประโยชน์ส่วนตัวที่ได้รับกลายเป็นมโนคติต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือก่อให้เกิดข้อสงสัยต่อสาธารณชนว่าเป็นการประพฤติโดยมิชอบ

“ไม่ว่าของขวัญและหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ผู้ให้เจาจะจงใจให้นั้น จะมีค่าเพียงใดก็ตาม ก็ไม่ควรรับไว้ เพราะก่อให้เกิดความรู้สึกผูกพันเป็นสัญญาหรือพันธะระหว่างผู้ให้และผู้รับ ก่อให้เกิดความเสื่อมศรัทธาต่อประชาชน”

การขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการประพฤติดมิชอบ และการทุจริตคอร์รัปชันในแต่ละส่วนราชการควรกำหนดนโยบายการรับของขวัญและผลประโยชน์ของตนเอง โดย ส่วน ราชการที่อยู่ ในกลุ่มปฏิบัติหน้าที่ที่เสี่ยงต่อการประพฤติดมิชอบควรกำหนดนโยบายด้านนี้อย่างเคร่งครัด มากกว่า หน่วยงานอื่น ๆ

หลักการการปฏิบัติงานในภาครัฐอยู่บนพื้นฐานที่ว่า “การกระทำและการตัดสินใจใด ๆ จะต้อง กระทำ ด้วยความเป็นกลาง ปราศจากการมีส่วนได้ส่วนเสียในการให้บริการและปกป้องผลประโยชน์ของสังคมไทย โดยรวม”

ดังนั้น องค์กรหรือบุคคลใด ๆ ไม่ควรใช้ของขวัญหรือผลประโยชน์มาแสวงหาความชอบธรรม ผลประโยชน์ให้กับองค์กรของตนหรือตนเอง เหนือองค์กรหรือบุคคลอื่น ทำให้เกิดความสั่นคลอนความเชื่อถือ ไว้วางใจที่ประชาสังคมมีต่อภาครัฐและทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในสังคม

ประการสำคัญ สมาชิกทั้งหมดในสังคมต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมภายใต้ระบอบ ประชาธิปไตย ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐมีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรม โดยกระทำและ แสดงออกโดยยึดมาตรฐานความโปร่งใสความพร้อมรับผิดชอบและแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง เทียงธรรม ตลอดเวลาที่มีอาชีพรับข้าราชการ

ข้อคำถามที่ ๒ เราต้องรายงานหรือไม่

การรายงานการรับของขวัญและหรือผลประโยชน์ สามารถพิจารณาจากหลักการต่อไปนี้

๑) ธรรมชาติของผู้ให้ พิจารณาตามกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น ประกาศคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ รวมทั้งนโยบายของหน่วยงาน เช่น การห้ามรับของขวัญหรือประโยชน์ จากคู่สัญญา/องค์กรหรือบุคคลที่กำลังจะมาทำการค้า การสัญญาว่าจะให้-รับกับองค์กรหรือบุคคลที่จะขอทำ ใบอนุญาตหรือรับการตรวจสอบด้านต่าง ๆ ฯลฯ

หน่วยงานควรกำหนดนโยบายด้านนี้ให้เคร่งครัดและมีกระบวนการที่ช่วยให้ข้าราชการและ เจ้าหน้าที่ภาครัฐสามารถจัดการเรื่องนี้ได้อย่างเหมาะสม การรายงานการรับของขวัญและหรือผลประโยชน์ใด ๆ ต้องมีการลงทะเบียนรับอย่างเป็นทางการ

๒) บทบาทหน้าที่ของท่านในองค์กร ถ้าข้าราชการนั้น ๆ ทำงานในขอบข่ายที่อ่อนไหวและ ต้องการความเชื่อถือไว้วางใจเป็นพิเศษหรือกลุ่มที่เกี่ยวกับการได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์ทั้งจากระดับ องค์กร และระดับบุคคล อาทิเช่น งานตรวจสอบงานจัดซื้อจัดจ้าง การให้ใบอนุญาต/ยึดใบอนุญาต ฯลฯ ควรให้ แน่ใจที่สุดว่าตัวท่านและองค์กรมีความเที่ยงธรรม และจะไม่ถูกตั้งข้อสงสัย แม้ว่าหน่วยงานของท่านมิได้กำหนด นโยบายเกี่ยวกับการห้ามรับของขวัญหรือผลประโยชน์ใด ๆ และมีได้กำหนดให้รายงานการรับของขวัญและ ผลประโยชน์ ท่านควรดำรงความถูกต้องด้วยการรายงานหรือปฏิเสธที่จะรับของขวัญและหรือผลประโยชน์นั้น ๆ

หลักการการกำหนดว่าของขวัญและผลประโยชน์อื่นใดต้องควรรายงานหรือไม่ ควรจะต้องให้องค์กรเก็บรักษาไว้หรือไม่ หรือควรตกเป็นของข้าราชการ ให้เทียบกับค่าตามราคาตลาดโดยต้องมีค่าน้อยกว่า ๓,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามทุจริตแห่งชาติเรื่องหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓

แนวทางปฏิบัติ

- ของขวัญทั้งหมดที่มีค่าทางวัฒนธรรมหรือประวัติศาสตร์ เช่น งานศิลปะ พระพุทธรูป เครื่องประดับโบราณ ฯลฯ แม้จะมีขนาดเล็กหรือเป็นเรื่องเล็กน้อย ของขวัญนั้น ๆ ย่อมเป็นทรัพย์สินขององค์กรไม่ว่าจะมีค่าราคาเท่าใด

- ของขวัญหรือผลประโยชน์ที่ได้รับเมื่อเทียบกับราคาตลาด มีค่าน้อยกว่า ๓,๐๐๐ บาท ไม่ต้องรายงานและอาจเก็บเป็นของตนเองได้

- ของขวัญหรือผลประโยชน์ใด ๆ เมื่อเทียบกับราคาตลาดมีค่าเกิน ๓,๐๐๐ บาท ต้องรายงานหน่วยงานและลงทะเบียนไว้

- ถ้าของขวัญหรือผลประโยชน์ที่มีค่าทางการตลาดระหว่าง ๓,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท และเจ้าหน้าที่มีความจำเป็นต้องรับ ให้องค์กรโดยหัวหน้าส่วนราชการตัดสินใจสมควรให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐคนนั้น ๆ รับทรัพย์สินดังกล่าวหรือไม่

- ถ้าของขวัญหรือผลประโยชน์ที่มีค่าทางการตลาดมากกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท ให้ส่งมอบเป็นทรัพย์สินขององค์กรเพื่อใช้ประโยชน์สาธารณะและหรือตามความเหมาะสม องค์กรอาจพิจารณาอนุญาตให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเก็บรักษาของไว้เป็นกรณีไป เช่น ของขวัญในการย้ายหน่วยงานในขณะดำรงตำแหน่งเดิม ของขวัญในโอกาสเกษียณอายุราชการหรือลาออกจากงาน ของขวัญหรือผลประโยชน์ที่เพื่อนร่วมงานให้เมื่อเจ็บป่วย ฯลฯ

- ถ้าในปีงบประมาณใด ๆ คุณค่ารวมของของขวัญและหรือผลประโยชน์ที่ได้รับจากผู้ให้คนเดียว กลุ่มเดียวกันหรือผู้ให้มีความสัมพันธ์กันหลาย ๆ ครั้ง เมื่อรวมกันทั้งปีมีค่ามากกว่า ๓,๐๐๐ บาท ต้องรายงานของขวัญหรือผลประโยชน์แต่ละอย่างที่ได้รับ

- ถ้าในปีงบประมาณใด ๆ ได้ของขวัญและหรือผลประโยชน์จากผู้รับบริการแม้จะต่างคนต่างกลุ่ม เพื่อเป็นการขอบคุณในการให้บริการที่ดีแต่เมื่อรวมกันแล้วมีค่ามากกว่าสามพันบาท ต้องรายงานของขวัญหรือผลประโยชน์แต่ละอย่างนั้น

- ของขวัญและหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ได้รับเพื่อเป็นการขอบคุณจากผู้รับบริการ (ประชาชน องค์กรเอกชน) ที่ได้อย่างสม่าเสมอ บ่อยครั้ง อาจทำให้เกิดข้อสงสัยจากประชาชนว่ามีอิทธิพลบิดเบือน ก่อให้เกิดอคติในการให้บริการของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ภาครัฐ หรืออาจก่อให้เกิดความรู้สึกขอบและคาดหวังว่าจะได้รับของขวัญและหรือผลประโยชน์เมื่อมีผู้มารับบริการ ควรปฏิเสธการรับ

- เงินสดหรือสิ่งใด ๆ ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินได้ (ตัวอย่างเช่น หุ่น พันธบัตร ล็อตเตอรี่) ต้องปฏิเสธไม่รับไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ)

ข้อคำถามที่ ๓ เราจะเก็บรักษาไว้เองได้หรือไม่

- ๑) ปกติสามารถเก็บรักษาไว้เอง หากมีค่าไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท
- ๒) หากมีราคาทางการตลาดระหว่าง ๓,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท ส่วนราชการต้องพิจารณาตัดสินว่าข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ภาครัฐนั้น ๆ จะเก็บไว้เองได้หรือไม่
- ๓) หากราคามากกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท จะต้องให้เป็นทรัพย์สินของส่วนราชการและส่วนราชการพิจารณาตัดสินว่าจะใช้ประโยชน์อย่างไร

การฝ่าฝืนกฏนี้มีโทษอย่างไร

การฝ่าฝืนนโยบายว่าด้วยการรับของขวัญหรือผลประโยชน์นั้น และพร้อมฝ่าฝืนการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอาจถูกลงโทษ ตักเตือน ตัดเงินเดือน จนกระทั่งถึงไล่ออก ขึ้นกับความร้ายแรงของการฝ่าฝืน นอกจากนั้นหากการรับของขวัญหรือผลประโยชน์นั้น ๆ เข้าข่ายการรับสินบน ฉ้อฉล ทุจริตและสามารถพิสูจน์ได้ว่าข้าราชการและหรือเจ้าหน้าที่ภาครัฐนั้น ๆ รับของขวัญหรือผลประโยชน์ซึ่งมีผลต่อความเป็นธรรม ก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่ผู้ให้โดยมิชอบ หากถูกตัดสินว่าผิดจริงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนอาจมีส่วนร่วมในการรับโทษทางอาญาด้วย

กรณีฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี ปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับและยังมีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามประมวลกฎหมายของอาญาด้วย

เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดตามวรรคหนึ่งที่ดินไม่มีสิทธิได้รับต้องรายงานและส่งมอบสิ่งนั้นให้หน่วยงานที่ดินสังกัดในโอกาสแรกที่กระทำได้อื่นไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสิ่งนั้นไว้ และให้สิ่งนั้นตกเป็นของหน่วยงานของรัฐโดยให้หน่วยงานนั้นจัดทำบัญชีไว้เป็นหลักฐานและเก็บรักษาหรือจัดการสิ่งนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่คู่สมรสและญาติของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้รับของขวัญของที่ระลึก เงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม ในกรณีที่คู่สมรสหรือญาติไม่มีสิทธิรับทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าว ให้มีหน้าที่แจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบในโอกาสแรกที่กระทำได้แต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสิ่งนั้นไว้ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการตามวรรคสองต่อไป

การรับของขวัญและผลประโยชน์ : กฎแห่งความเสี่ยง

การรับของขวัญและผลประโยชน์ใด ๆ เป็นสาเหตุให้สาธารณชนรับรู้ว่ามี การปฏิบัติอย่างมีอคติ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ก่อให้เกิดการทำลายความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนต่อภาครัฐและต่อข้าราชการกฎแห่งความเสี่ยง ๒ ประการที่สำคัญคือ

๑. ความพยายามที่จะหลบเลี่ยงกฎเกณฑ์โดยตีค่าราคาของขวัญและหรือผลประโยชน์น้อยกว่าความเป็นจริง การตีค่าราคาต่ำกว่าความเป็นจริงนั้น บุคคลอาจจงใจตนเองหรือจงใจผู้อื่นให้คิดว่าของขวัญและหรือผลประโยชน์นั้น ๆ มีค่าต่ำกว่าที่เป็นจริง เพื่อหลีกเลี่ยงการรายงาน การกระทำดังกล่าวนับว่าเป็นการคดโกงและหลอกลวงซึ่งเข้าข่ายฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม

๒. การเพิกเฉยมองข้ามความผิดและละเลยต่อผลที่เกิดขึ้น การรับของขวัญและหรือผลประโยชน์ใด ๆ อาจทำให้ติดเป็นนิสัยอย่างรวดเร็วและก่อให้เกิดความคาดหวังเสมอว่าจะได้รับของขวัญและหรือผลประโยชน์ใด ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ทำให้เกิดความรู้สึกชอบหรืออยากปฏิบัติต่อผู้รับบริการหรือผู้รับงาน ผู้รับจ้าง ผู้รับเหมา ฯลฯ ที่เป็นผู้ให้ของขวัญและหรือผลประโยชน์ โดยอิทธิพลของความชอบหรือประโยชน์ตอบแทนที่ได้รับ ทำให้มีการปฏิบัติตอบแทนเกินกว่ามาตรฐานที่กำหนด

ในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้รับจ้าง ผู้รับเหมา และหรือผู้รับจัดซื้ออาจรับรู้ผิดพลาดและเข้าใจว่าการรับจ้างต่าง ๆ ไม่ต้องทำในระดับมาตรฐานหรือลดคุณค่าการบริการ นอกจากนั้น หากเกิดการปฏิบัติเป็นวัฒนธรรมการทำงานขององค์กรข้าราชการและหรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐจะมีพฤติกรรมเคยชินกับ “การรับรางวัล” จากการปฏิบัติหน้าที่และละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซึ่งจัดได้ว่าเป็นการรับสินบน

การแสวงหาเหตุผลเพื่อบิดเบือนความจริง มีแนวโน้มที่เป็นไปได้มากที่เราจะรับของขวัญและหรือผลประโยชน์โดยเฉพาะสิ่งที่ถูกใจเรา บุคคลอาจสงสัยว่าการรับของขวัญและหรือผลประโยชน์ใด ๆ ถือได้ว่าเป็นความผิด แต่ผู้รับมักจะหาเหตุผลเข้าข้างตนเองดังนี้

“ฉันรู้ว่าไม่ควรรับของดังกล่าวได้หรือไม่ แต่ด้วยมารยาทจึงไม่กล้าจะปฏิเสธน้ำใจ หรือหากไม่รับจะเป็นการทำลายสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้ให้กับองค์กรหรือกับตนเอง”

“คนอื่น ๆ ก็ทำเช่นนี้ ทำไมฉันจะทำบ้างไม่ได้ ”

“ดูซิ ฉันอุทิศเวลานานเวลาราชการทำงาน ดังนั้น มันเป็นการยุติธรรมที่เราจะได้รางวัลผลประโยชน์พิเศษบ้าง”

“เพราะฉันเป็นคนพิเศษจริง ๆ ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาจึงชมฉันและเป็นเรื่องธรรมดาที่ฉันมักเป็นคนแรกเสมอที่ได้รับโอกาสให้ไปฝึกอบรม/สัมมนา/ดูงานทั้ง ๆ ที่ในหน้าที่การงานกับหลักสูตรฝึกอบรม/สัมมนา/ดูงานไม่เกี่ยวกับฉันเลย”

“มันเป็นแค่ตัวอย่างฟรีให้ทดลองใช้ และฉันก็ไม่คิดว่าหน่วยงานของฉันจะส่งสินค้าชนิดนี้แม้ว่าฉันจะให้คำแนะนำก็ตาม”

“ฉันไม่เห็น ไม่เคยรู้เรื่องว่ามีกฎ ระเบียบใด ๆ เกี่ยวกับการให้-รับของขวัญ ดังนั้น ฉันไม่รู้ ฉันไม่เห็น ดังนั้นคนไม่รู้คือคนไม่ผิด”

ท่านต้องระลึกอยู่เสมอว่าเหตุผลที่ท่านใช้กล่าวอ้างเช่นนี้ ไม่สามารถปกป้องท่านจากการถูกดำเนินการทางวินัย หากการกระทำของท่านเป็นการกระทำหรือร่วมกระทำการที่มีชอบเหล่านั้น

บทสรุป

ความเชื่อไว้วางใจและจริยธรรมเป็นรากฐานของการบริหารภาครัฐที่ดี เมื่อท่านเป็นข้าราชการและหรือเจ้าหน้าที่ภาครัฐไม่ว่าจะสังกัดหน่วยงานใดท่านถูกคาดหวังให้ปฏิบัติหน้าที่และตัดสินใจโดยปราศจากอคติ ท่านถูกคาดหวังไม่ให้แสวงหารางวัลหรือผลประโยชน์ในรูปแบบใด ๆ นอกเหนือจากเงินเดือนและผลประโยชน์ที่รัฐจัดให้แม้ว่านโยบายของหน่วยงานหลายแห่งจะอนุญาตให้รับของขวัญได้ ซึ่งถือว่าเป็นของที่ระลึกในโอกาสที่เหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามควรมีขอบเขตในการรับเสมอ การฝ่าฝืนขอบเขตด้วยการรับของขวัญหรือผลประโยชน์ที่ไม่เหมาะสมจะนำไปสู่ความเสี่ยงต่อการทุจริต และทำลายชื่อเสียงของท่าน รวมทั้งองค์กรของท่านเอง

บทที่ ๗ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๐๐, ๑๐๓ และ ๑๐๓/๑ กำหนดเรื่องการขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตัวและส่วนรวมไว้ เพื่อลดระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีจิตสำนึกแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนให้ถือเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย

พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๐

มาตรา ๑๐๐ คือ กฎหมาย ป.ป.ช. ที่ห้ามไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการใด ๆ ที่เป็นการขัดแย้งกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม รวมถึงคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยให้ถือว่าการดำเนินการใด ๆ ของคู่สมรสฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๐ เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นด้วย นอกจากนี้ยังบังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึง ๒ ปีด้วย

เจตนารมณ์มาตรา ๑๐๐ เพื่อให้การบริหารราชการเกิดโปร่งใส เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน รวมทั้งปราศจากความเคลือบแคลงสงสัยในความซื่อสัตย์สุจริตในการบริหารราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐและป้องกันการทุจริตอันเกิดมาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐมีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือเกิดขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวม จึงห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการใด ๆ ที่เป็นการขัดผลประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

การดำเนินการที่เป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมตามมาตรา ๑๐๐

๑. เป็นคู่สัญญาหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับหน่วยงานของรัฐที่ตนเองปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งมีอำนาจกำกับดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี
๒. เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน หรือถือหุ้นในบริษัท ที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
๓. รับสัมปทานหรือถือสัมปทานจากรัฐอยู่ หรือเป็นคู่สัญญากับรัฐที่มีลักษณะผูกขาด ตัดตอน ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ทั้งนี้ห้ามเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนหรือมีหุ้นส่วนในบริษัทที่รับสัมปทาน/สัมปทานจากรัฐอยู่เช่นกัน
๔. เป็นกรรมการที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานลูกจ้างในธุรกิจเอกชนที่อยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้นั้นสังกัดอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจเอกชนอาจขัดแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อความอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

บทลงโทษ

กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืน ต้องได้รับโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ถือเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย

กรณีคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืน หากเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพิสูจน์ได้ว่าตนเองไม่ได้รู้เห็นยินยอมด้วยในการที่คู่สมรสของตนกระทำการนั้น ๆ ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่มีความผิด

พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓

มาตรา ๑๐๓ คือ กฎหมาย ป.ป.ช. ที่ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลนอกจากมีกฎหมายหรือข้อบังคับที่ออกโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

เจตนารมณ์มาตรา ๑๐๓ เพื่อไม่ให้เกิดการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของรัฐจากบุคคลในโอกาสต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและผลประโยชน์ส่วนรวม จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดไว้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกตำแหน่งต้องปฏิบัติตามกฎหมาย

ข้อยกเว้น

๑. หากเป็นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมายกำหนด อาทิ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยงการเดินทาง ค่าที่พัก ค่าเดินทาง ค่ารับประทานอาหาร ค่าสมนาคุณวิทยากร
๒. หากเป็นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา

หลักเกณฑ์และจำนวนทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับจากบุคคลโดยธรรมจรรยา

๑. รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากญาติตามจำนวนที่เหมาะสมตามฐานะ
๒. รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่น ซึ่งมีโชัญชาติ มีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคลแต่ละโอกาสไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท
๓. รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ที่การให้นั้นเป็นการให้ลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

กรณี รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีมูลค่าเกิน ๓,๐๐๐ บาท

หากเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความจำเป็นที่ต้องรับทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกิน ๓,๐๐๐ บาท เพื่อรักษาไมตรีหรือความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล เจ้าหน้าที่รัฐต้องแจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการ ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บริหารสูงสุดวินิจฉัยว่ามีเหตุผลความจำเป็น ความเหมาะสม สมควรที่จะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นรับทรัพย์สินหรือประโยชน์ไว้เป็นสิทธิของตนหรือไม่

กรณี มีคำสั่งไม่ให้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นไว้ ก็ให้คืนทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นแก่ผู้ให้โดยทันที ในกรณีที่ไม่สามารถคืนให้ได้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นส่งมอบทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าว ให้เป็นสิทธิของหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดโดยเร็ว

กรณี ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมอบให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการในตำแหน่ง ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบด้วยหน้าที่ ระยะเวลาจําคุกตั้งแต่ ๕ ถึง ๒๐ ปี หรือจําคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท หรือประหารชีวิต

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากต่างประเทศ

ประโยชน์อื่นใด หมายถึง สิ่งที่มีมูลค่า ได้แก่การลดราคา การรับความบันเทิง การรับบริการ การรับฝึกอบรมหรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นโดยธรรมจรรยา หมายถึง การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากญาติหรือบุคคลที่ให้แก่ในโอกาสต่าง ๆ โดยปกติตามขนบธรรมเนียมประเพณีหรือวัฒนธรรมหรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติกันในสังคม **กรณีการรับทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ** ถ้าหากเจ้าหน้าที่ที่มีความจําเป็นต้องรับทรัพย์สินไว้เพื่อรักษามิตรมตรี แล้วเจ้าหน้าที่จะต้องแจ้ง รายละเอียดเกี่ยวกับการรับต่อหัวหน้าส่วนราชการให้วินิจฉัยว่าสมควรรับหรือไม่ ซึ่งหากวินิจฉัยว่ารับได้ เจ้าหน้าที่จึงสามารถรับทรัพย์สินเป็นของตนเองได้ แต่หากวินิจฉัยว่ารับไม่ได้ ก็ให้เจ้าหน้าที่คืนทรัพย์สินแก่เจ้าของหรือส่งมอบให้เป็นสิทธิ์ของหน่วยงานต้นสังกัด

กรณี รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากต่างประเทศ หากผู้ให้ไม่ได้ระบุว่าเป็นใคร ไม่ว่าจะมิมูลค่าเท่าใดหรือให้เป็นของส่วนตัว มีมูลค่าเกินกว่า ๓,๐๐๐ บาท โดยมีความจําเป็นต้องรับไว้เพื่อรักษามิตรภาพหรือความสัมพันธ์ไมตรีอันดี เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับต้องรายงานรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดให้ผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว หากผู้บังคับบัญชาเห็นว่าไม่มีเหตุผลที่จะอนุญาตให้รับไว้เป็นของส่วนตัว เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องส่งมอบทรัพย์สินดังกล่าวให้หน่วยงานที่ต้นสังกัดโดยทันที

กรณี ผู้รับทรัพย์สินเป็นผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐ จะต้องรายงานรายละเอียดเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินกับผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอน แต่ถ้าหากเป็นประธานองค์การอิสระหรือหัวหน้าส่วนราชการที่ไม่มีผู้บังคับบัญชาถอดถอน ให้แจ้งรายละเอียดกับคณะกรรมการ

บทลงโทษ

หากเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืน จะต้องได้รับโทษคือ จําคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจําทั้งปรับ

๒) ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้กำหนดว่าโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับจากบุคคลได้โดยธรรมจรรยา กล่าวคือการรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดจากบุคคลที่ให้แก่ในโอกาสต่าง ๆ โดยปกติตามขนบธรรมเนียมประเพณีหรือวัฒนธรรมหรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติกันในสังคม

๓) ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

๓.๑) ส่วนคำปรารภ ได้กล่าวถึงค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๙ ประการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ดังนี้

(๑) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม

(๒) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริตและรับผิดชอบ

(๓) การยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

(๔) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรมและถูกกฎหมาย

(๕) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัยและไม่เลือกปฏิบัติ

(๖) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

(๗) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐานมีคุณภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้

(๘) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

๓.๒) หมวด ๒ ข้อ ๕ ให้ข้าราชการต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้

(๑) ไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ตนมีต่อบุคคลอื่นไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้อง พรรคพวก เพื่อนฝูงหรือผู้มีบุญคุณส่วนตัวมาประกอบการใช้ดุลพินิจให้เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลนั้น หรือปฏิบัติต่อบุคคลนั้นต่างจากบุคคลอื่นเพราะความชอบหรือชัง

(๒) ไม่ใช้เวลาราชการ เงิน ทรัพย์สิน บุคลากร บริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกของทางราชการไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๓) ไม่กระทำการใด หรือดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติภารกิจในฐานะส่วนตัวซึ่งก่อให้เกิดความเคลือบแคลงหรือสงสัยว่าจะขัดกับประโยชน์ส่วนรวมที่อยู่ในความรับผิดชอบของงานในหน้าที่ ทั้งนี้ ในกรณีมีความเคลือบแคลงหรือสงสัย ให้ข้าราชการผู้นั้นยุติการกระทำดังกล่าวไว้ก่อนแล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา หัวหน้าส่วนราชการและคณะกรรมการจริยธรรมพิจารณา เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมวินิจฉัยเป็นประการใดแล้วจึงปฏิบัติตามนั้น

(๔) ในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบในหน่วยงานโดยตรงหรือหน้าที่ อื่นในราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานของรัฐ ข้าราชการต้องยึดถือประโยชน์ของทางราชการเป็นหลัก ในกรณีที่มีความขัดแย้งระหว่างประโยชน์ของทางราชการหรือประโยชน์ส่วนรวม กับประโยชน์ส่วนตนหรือส่วนกลุ่มงาน อันจำเป็นต้องวินิจฉัยหรือชี้ขาด ต้องยึดประโยชน์ของทางราชการและประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

๓.๓) หมวด ๒ ข้อ ๖ ให้ข้าราชการต้องละเว้นจากการแสวงหาประโยชน์ที่มีขอบโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้

(๑) ไม่เรียกรับ หรือยอมจะรับ หรือยอมให้ผู้อื่นเรียกรับ หรือยอมจะรับสิ่งของขวัญแทนตนหรือญาติของตนไม่ว่าก่อนหรือหลังดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ว่าจะเกี่ยวข้อง หรือไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยาหรือการให้ตามประเพณีหรือให้แก่บุคคลทั่วไป

(๒) ไม่ใช้ตำแหน่งหรือกระทำการที่เป็นคุณหรือโทษแก่บุคคลใดเพราะมีอคติ

(๓) ไม่เสนอหรืออนุมัติโครงการการดำเนินการ หรือการดำเนินการหรือสัญญา ซึ่งตนเองหรือบุคคลอื่นจะได้ประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายหรือประมาทจริยธรรมนี้

(๔) มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๐ ให้ถือปฏิบัติว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยพึงงดการให้ของขวัญแก่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ผู้บังคับบัญชาหรือสมาชิกในครอบครัวของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ เพื่อเสริมสร้างค่านิยมให้เกิดการประหยัดและสร้างทัศนคติที่ถูกต้องโดยหัวหน้าส่วนราชการและผู้บังคับบัญชาต้องดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมทั้งกำชับดูแลข้าราชการในสังกัดให้ประพฤติตนเกี่ยวกับการเรียไร และการให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดให้ถูกต้องสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง หากฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างหนึ่งทั้งฝ่ายผู้รับและผู้ให้

(๕) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๖) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

(๗) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔

กรณีตัวอย่างการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน

๑) กรณี : การใช้รถหลวง

ข้าราชการหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งได้นำรถยนต์ส่วนบุคคล ซึ่งเป็นรถยนต์ที่มีไว้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของหน่วยงานไปใช้ในลักษณะรถประจำตำแหน่ง โดยข้าราชการดังกล่าวจะโทรศัพท์สั่งการพนักงานขับรถโดยตรงและให้พนักงานขับรถเป็นผู้เก็บกุญแจไว้ และยังให้พนักงานขับรถนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปรับ-ส่งตนเองระหว่างบ้านพักกับหน่วยงานในช่วงเช้าและเย็น โดยไม่มีการจัดทำเอกสารควบคุมการใช้รถตามระเบียบทางราชการ ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าใช้รถเพื่องานราชการหรือไม่ หรือเมื่อเสร็จสิ้นการใช้งานในแต่ละวันได้นำรถมาเก็บรักษาที่โรงเก็บภายในหน่วยงานหรือไม่

กรณีนี้ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ชี้มูลว่า : เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ การกระทำทุจริตและใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เงินหรือทรัพย์สินของทางราชการโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตใช้รถยนต์ส่วนบุคคล แต่กลับนำรถยนต์ไปใช้ในลักษณะที่เป็นรถประจำส่วนตัว

“การใช้รถยนต์ไป-กลับ ที่พักเป็นประจำส่วนตัว แม้จะมีระยะทางสั้น ๆ หรือใช้รถยนต์ไปในสถานที่อื่น เช่น ไปรับประทานอาหารกลางวันหรือไปทำธุระส่วนตัว ถือว่าเป็นการใช้รถยนต์โดยไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการและเป็นการกระทำการทุจริต ซึ่งต้องถูกดำเนินคดีทางอาญาและทางวินัย นอกจากคนใช้รถยนต์จะมีความผิดแล้ว เจ้าหน้าที่พัสดุ เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและผู้อนุมัติเบิก-จ่าย ค่าน้ำมัน ก็จะถูกดำเนินการทางวินัยด้วย รวมทั้งเรียกเงินค่าน้ำมันทั้งหมดคืนราชการ”

๒) กรณี : ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในสำนักงาน

๑. การนำวัสดุ-อุปกรณ์สำนักงานมาใช้ส่วนตัว

๒. การรับของขวัญ-ของฝากจากผู้ประกอบการที่มีมูลค่ามากกว่า ๓,๐๐๐ บาท

๓. การขอรับงบประมาณสนับสนุน/เรียไรเงินเพื่อการกุศลจากผู้ประกอบการ

๔. การอื้อว้างคุณลักษณะเพื่อเอื้อต่อการประมูลรายการซื้อ-ขาย/จ้างงานของราชการ

๕. การรับตำแหน่งที่ปรึกษาให้กับผู้ประกอบการภายหลังเกษียณอายุราชการยังไม่ถึง ๒ ปี

๓) กรณี : ใช้บริษัทฯไปประชุม สัมมนา อบรม อบรม

นายแพทย์จากโรงพยาบาลของรัฐแห่งหนึ่งจะเดินทางไปประชุม สัมมนาต่างจังหวัด โดยได้รับการสนับสนุนจากบริษัทฯ ซึ่งนายแพทย์ดังกล่าวอ้างว่าบริษัทฯไม่มีความสัมพันธ์กับตนภายในหน่วยงานจะสัมพันธ์กับตนเฉพาะที่คลินิกเท่านั้น โดยที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วไม่อนุญาตให้ไปประชุม จึงขอใช้วันลาพักผ่อนเพื่อไปประชุม

กรณีนี้ ถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งออกตามความมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

เรื่องนี้อาจมีการกระทำกันด้วยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ โดยคิดว่าใช้วันพักร้อนซึ่งถือเป็นเรื่องส่วนตัว และบริษัทฯมีความสัมพันธ์กับตนเฉพาะที่คลินิกเท่านั้น การกระทำดังกล่าวจำเป็นที่นายแพทย์จะต้องขออนุมัติจากผู้บังคับบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษร ต้องระบุด้วยว่าได้รับการสนับสนุนจากบริษัทฯไปประชุม สัมมนา อบรม อบรมหรือบรรยายทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ หากแม้ผู้บังคับบัญชามีสิทธิไม่อนุญาตแม้จะใช้วันลาพักผ่อนก็ตาม

๔) กรณี : ประมูลที่ดินรัชดา

ภรรยาอดีตนายฯ ประมูลซื้อที่ดินย่านรัชดาภิเษกจากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินในกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยอดีตนายฯ ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในฐานะเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ดูแลกิจการกองทุน ฯ ได้ลงนามยินยอมในฐานะคู่สมรสให้ภรรยาประมูลซื้อที่ดินและทำสัญญาซื้อ-ขายที่ดิน ส่งผลให้เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้ส่วนเสียในสัญญาซื้อที่ดินดังกล่าว อันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย มีโทษตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๐ (๑)

๕) กรณี: นำรถหลวงไปใช้ในงานแต่งลูกสาว

อดีตคณบดีคณะแพทยศาสตร์แห่งหนึ่ง สั่งให้เจ้าหน้าที่ไปช่วยจัดเตรียมงานแต่งงานบุตรสาวของตนโดยนำรถยนต์ส่วนกลาง แก้วอี๋ กล้องวิดีโอ โทรศัพท์ ขาตั้งกล้อง มอนิเตอร์และกระถางต้นไม้ ซึ่งเป็นทรัพย์สินของทางราชการที่สังกัดอยู่ การกระทำดังกล่าวเป็นการเสียหายแก่รัฐและเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และ ๑๕๗

ตัวอย่างที่เกิดขึ้นจริง

กรณี ศาลอาญาสั่งจำคุกอดีตคณบดีคณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล ๒ ปี ๖ เดือน ปรับ ๑ หมื่นบาท แต่โทษจำคุกให้รอลงอาญา ๒ ปี คดีทุจริตนำอุปกรณ์ทางราชการไปใช้จัดงานแต่งงานลูกสาว เมื่อปี ๒๕๕๔

วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ศาลอาญา ถ.รัชดาภิเษก นัดฟังคำพิพากษาในคดีที่อัยการเป็นโจทก์ ยื่นฟ้องอดีตคณบดีคณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาลฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐและเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติ

หน้าที่โดยมิชอบ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗, ๑๕๑ จากกรณี เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ จำเลยได้ใช้ทรัพย์สินอาทิ รถยนต์ แก้อื้อ อุปกรณ์เครื่องเสียงและบุคลากรของคณะในการจัดงานแต่งงานบุตรสาวของตัวเองที่บ้านพัก ซึ่งถือว่าเป็นการทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ซึ่งเบื้องต้นจำเลยให้การปฏิเสธ แต่ต่อมาได้ยื่นคำร้องต่อศาลให้การรับสารภาพ

ทั้งนี้ ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่าการกระทำของจำเลยถือว่าทุจริตในตำแหน่งหน้าที่ จึงมีคำพิพากษาให้จำคุก ๕ ปี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท แต่จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาคดีลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกเหลือ ๒ ปี ๖ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท แต่จำเลยสำนึกผิดและได้ชดเชยค่าเสียหายทันทีประกอบกับเป็นแพทย์ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมและไม่เคยต้องโทษมาก่อน โทษ จำคุกจึงให้รอลงอาญาไว้ ๒ ปี (ข้อมูลจาก สำนักข่าว INN)

แนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน เราควรรับหรือไม่ ถ้าเป็นการให้เงินท่านต้องปฏิเสธไม่ว่าโอกาสใด ๆ หรือการรับเงินสดหรือสิ่งใด ๆ ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินได้ เช่น หุ่น พันธบัตร สลากกินแบ่งรัฐบาล ฯลฯ การรับสิ่งเหล่านี้ล้วนเข้าข่ายการรับสินบนและเป็นการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนทั้งสิ้น

กรณี พบเห็นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีผลประโยชน์ทับซ้อนเกิดขึ้นกับตัวเอง

ให้พิจารณาผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นว่าส่วนรวมเสียผลประโยชน์หรือไม่ หากส่วนรวมเสียผลประโยชน์ ท่านควรหลีกเลี่ยง

กรณี พบเห็นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีผลประโยชน์ทับซ้อนเกิดขึ้นกับผู้ร่วมงานหรือคนใกล้ชิด

ควรให้คำแนะนำด้วยการอธิบายให้เข้าใจถึงผลหรือโทษของความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ส่วนรวม รวมทั้งแนะนำวิธีการป้องกัน เพื่อสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ

เมื่อเราได้พบกับเหตุการณ์/พฤติกรรมที่จะมีแนวโน้มทำให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนหรือความขัดแย้งกัน ระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม เราพึงเตือนตนเองและผู้ร่วมงานหรือคนใกล้ชิด และควร แจ้งว่ามีกฎหมายต่าง ๆ ที่กำกับและควบคุมผู้กระทำและผู้เกี่ยวข้องอยู่หลายฉบับ ซึ่งได้กล่าวมาแล้วนั้น และควรใช้วิจารณญาณในการพิจารณา หากเกิดเหตุขึ้นมาและถูกดำเนินคดีจะทำให้เสียเวลา เสียชื่อเสียงที่ส่งสมมาเป็นเวลานานไม่คุ้มกับการได้รับผลประโยชน์เพียงเล็กน้อยด้วยความเคยชิน ซึ่งจะมีกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

กฎหมาย
ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ
เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา
ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จึงกำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนสินทรัพย์หรือประโยชน์อื่นใดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับจากบุคคลได้โดยธรรมจรรยาไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา” หมายความว่า การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากญาติหรือจากบุคคลที่ให้อำนาจในโอกาสต่าง ๆ โดยปกติตามขนบธรรมเนียมประเพณีหรือวัฒนธรรมหรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติกันในสังคม

“ญาติ” หมายความว่า ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดาเดียวกัน ลุง ป้า น้า อา คู่สมรส ผู้บุพการีหรือผู้สืบสันดานของคู่สมรส บุตรบุญธรรมหรือผู้รับบุตรบุญธรรม

“ประโยชน์อื่นใด” หมายความว่า สิ่งที่มีมูลค่า ได้แก่ การลดราคา การรับความบันเทิง การรับบริการ การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

ข้อ ๔ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลนอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๕ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาได้ ดังต่อไปนี้

(๑) รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากญาติซึ่งให้โดยเสนหาตามจำนวนที่เหมาะสมตามฐานะรูป

(๒) รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ญาติมีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสไม่เกินสามพันบาท

(๓) รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่การให้นั้นเป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

ข้อ ๖ การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากต่างประเทศ ซึ่งผู้ให้มิได้ระบุให้เป็นของส่วนตัวหรือมีราคาหรือมูลค่าเกินกว่าสามพันบาท ไม่ว่าจะระบุเป็นของส่วนตัวหรือไม่ แต่มีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องรับไว้เพื่อรักษาไมตรี มิตรภาพ หรือความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นรายงานรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว หากผู้บังคับบัญชาเห็นว่า

ไม่มีเหตุที่จะอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ผู้ยื่นยึดถือทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าวนั้นไว้เป็นประโยชน์ส่วนบุคคล ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นส่งมอบทรัพย์สินให้หน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดโดยทันที

ข้อ ๗ การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ หรือมีราคาหรือมีมูลค่ามากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับมาแล้วโดยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องรับไว้เพื่อรักษาไมตรีมิตรภาพ หรือความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นต้องแจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการ ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน สถาบัน หรือองค์กรที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัด โดยทันทีที่สามารถกระทำได้ เพื่อให้วินิจฉัยว่ามีเหตุผลความจำเป็น ความเหมาะสม และสมควรที่จะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นรับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นไว้เป็นสิทธิของตนหรือไม่

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานหรือสถาบันหรือองค์กรที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัด มีคำสั่งว่าไม่สมควรรับทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าว ก็ให้คืนทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นแก่ผู้ให้โดยทันที ในกรณีที่ไม่สามารถคืนให้ได้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นส่งมอบทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าวให้เป็นสิทธิของหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดโดยเร็ว

เมื่อได้ดำเนินการตามความในวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่เคยได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าวเลย

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินไว้ตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือเทียบเท่า หรือเป็นกรรมการหรือผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือเป็นกรรมการ หรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐ ให้แจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นต่อผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ส่วนผู้ที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ไม่มีผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจถอดถอนให้แจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ เพื่อดำเนินการตามความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินไว้ตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้แจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้น ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาท้องถิ่นที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นสมาชิก แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง

ข้อ ๘ หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามประกาศฉบับนี้ ให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วไม่ถึงสองปีด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓

โอภาส อรุณินท์

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

บทที่ ๘

ช่องทางการแจ้งเบาะแส และการร้องเรียน

สถานที่ร้องเรียนเทศบาลตำบลหนองปลาไหล มีดังนี้

๑. ช่องทางที่ ๑ สำนักงานเทศบาลตำบลหนองปลาไหล อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

- ติดต่อด้วยตนเอง ณ เทศบาลตำบลหนองปลาไหล อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี (ศูนย์ดำรงธรรมเทศบาลตำบลหนองปลาไหล) ห้องประชาสัมพันธ์ ชั้น ๑

- เว็บไซต์ www.nongplalai.go.th หัวข้อ เรื่องร้องเรียนร้องทุกข์

- ไปรษณีย์ปกติ (จดหมาย / เอกสาร) ที่อยู่ สำนักงานเทศบาลตำบลหนองปลาไหล ๕๖/๒ หมู่ ๔ ตำบลหนองปลาไหล อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) npll01@nongplalai.go.th

- โทรศัพท์ ๐๓๘-๐๗๐-๖๖๘-๙

- โทรสาร (Fax) ๐๓๘-๐๗๐-๖๖๘-๒๕

๒. ช่องทางที่ ๒ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี (ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอบางละมุง)

๓. ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดชลบุรี

อ้างอิง

- เนื้อหาและข้อมูลอ้างอิงจาก คู่มือการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตราด
- สื่อประชาสัมพันธ์แก้ทุจริตคดีฐานสอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต ๓๒
- Facebook สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๘ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
